

ISKRICE IZ GORIŠNICE

Lep zimski pozdrav vsem vam,
drage bralke in bralci naših Iskrice!

Dnevi postajajo vedno hladnejši in krajši. Sneg je že okrasil našo okolico, mi vsi pa nestrpno čakamo na božično-novoletne počitnice. Zimski in božični čas trkata na vrata, kar pomeni, da se lahko malo sprostimo, si vzamemo čas za družino, prijatelje in seveda tudi sami zase.

Iz leta v leto izdajamo nove Iskrice – v zadnjem času sicer v e-obliki, kar je še ena izmed posledic letošnje epidemije, a nič zato. Če jih boste pregledali, boste kmalu ugotovili, da nam še kar ne zmanjka idej: v tej številki z velikim ponosom predstavljamo diamanтна maturanta Evo in Žana, ki sta še pred štirimi leti bila učenca naše šole, pozabili nismo niti na obeležje 260. obletnice šolstva v Gorišnici, poleg tega pa je v tokratnih e-Iskricah še veliko zanimivih izdelkov učencev naše šole in vrtca, ki so nastali v preteklih mesecih.

Zdaj pa brž pripravite topel čas, se udobno namestite pred kamin in uživajte ob branju našega šolskega časopisa!

Rahela Zamuda, 9. b

e-Iskrice (OŠ Gorišnica)

december 2021

Ravnateljev nagovor

Dragi učenci, cenjeni sodelavci, spoštovani starši!

V prazničnem decembru poleg težko pričakovanih božično-novoletnih praznikov praznujemo tudi dan samostojnosti in enotnosti. Ideja o samostojni državi, Sloveniji, je bila bolj ali manj prisotna v narodu vse od nastanka države Karantanije v 7. stoletju. Oživela je z objavo političnega programa Zedinjena Slovenija leta 1848. Ozaveščanje prebivalcev Slovenije, da se lahko le z lastno samostojno državo enakopravno vključijo v razvojne tokove razvitega sveta in v njem prevzamejo vso odgovornost za svojo prihodnost, je dokončno dozorelo v osemdesetih letih preteklega stoletja in pripeljalo do trenutka, ko je bila odločitev neodložljiva – to je bil trenutek plebiscita, 23. 12. 1990, na katerem smo

se z neverjetno prepričljivo večino izrekli za neodvisnost. In čeprav se po tridesetih letih trenutek odločitve za samostojnost in spomin na njeno razglasitev zdita že oddaljena, se takratni dogodki in ravnanje vse bolj potrjujejo kot ključni za vse, kar se je v Sloveniji dogajalo poslej in kar se še bo. Tega se slovenske državljanke in državljani globoko zavedamo. Tedanja prelomna poteza, ki se je izkazala za pravilno, smiselno in utemeljeno, nam vliva pogum in optimizem, da bomo uspešno obvladovali tudi vse morebitne težave v prihodnosti.

Koledarsko leto 2021 se počasi izteka. Za nami bo tako še eno drugačno leto, kot smo jih bili vajeni poprej – epidemija koronavirusa nas spremlja že drugo leto in od nas neusmiljeno zahteva takšne in drugač-

ne prilagoditve na vseh področjih – delovnem, osebnostnem in velikokrat, žal, tudi življenjskem. V naš vsakdan je posegla nenadoma in od nas zahtevala korenite spremembe, ki smo jim, z združenimi močmi, odgovornostjo in borbo za skupno dobro, postali kos.

Življenje nam bo prineslo še mnogo preizkušenj in težav, zato ne gre izgubiti upanja in s tem tudi pozitivnega odnosa do sveta, v katerem živimo. Da bomo lahko kos novim nalogam, ki nam jih bo v prihodnje zastavljalo življenje samo, bomo prej ali slej morali poiskati novo ravnovesje in drugačno etiko – tako, ki bo temeljila na vrednotah; vrednotah znanja, sodelovanja in iskanja kompromisov, ne pa izključevanja in poglobljanja medsebojnih nesoglasij.

Včasih slišimo, da so v razmerah krize tudi priložnosti. To drži, vendar samo za tiste, ki so sposobni razumeti in definirati probleme, spoznati resnične priložnosti za napredek, za tiste, ki imajo znanje, sredstva in pogum, s katerim lahko priložnosti izkoristijo.

Za uspeh potrebujemo dobre odločitve in veliko trdega dela. Samo z dobrim povezovanjem bomo dosegali zares dobre rezultate.

Milan Šilak, ravnatelj

Ravnateljev nagovor

Ker je pred nami že novo, 2022. leto, vam ob bližajočih se praznikih želim, da jih preživite kar se da lepo, v družbi ljudi, ki vas imajo radi, vas cenijo in spoštujejo. Doseženi cilji in uspehi tega leta naj vam bodo vodilo tudi v prihajajočem, da bo tudi novo leto vsaj tako uspešno, kot je bilo to.

Želim vam topel, blagoslovljen in miren božič, v novo leto pa zakorakajte kar se da odločno, da bodo cilji, ki ste si jih zadali, doseženi, zdravje vsakodnevna dobrina in iskrenost najtopplejša vrлина.

Milan Šilak, ravnatelj

Žana Meznarič, 4. b

Živa Purgaj, 1. b

Meta Bezjak, 3.b

Liana Golob, 3.b

Biti najboljši pomeni ...

Kaj pomeni biti najboljši? To, da si dober na različnih področjih ali dosegaš vrhunske rezultate? Najboljši si takrat, ko vse premagaš in nekaj opraviš zelo dobro. Takega rezultata ni enostavno doseči, saj moraš vložiti veliko truda in znanja, če želiš priti v sam vrh. Pogosto se jih za tak rezultat bori zelo veliko, vendar je lahko najboljši samo en. Sama vem, kakšen je občutek biti pri čem najboljši. Izkušnje imam z različnih tekmovanj. Velikokrat sem tudi že zadela na kakšni nagradni igri med zelo veliko tekmovalci, tudi po nekaj tisoč. To si štejem v velik ponos in čast, saj je pri vsem tem prisotna tudi malo sreče. Prav to želim poudariti, da postaneš najboljši na nekem področju, je odvisno tudi od sreče. Vsi le-te nimajo. Ampak, saj veste, kaj pravijo, da upanje umre zadnje. *Zala Grm, 8. a*

Vsak je dober po srcu, a vedno en najde se,
ki najboljši ti je.
Z njim lahko se zabavaš, smejiš
in za vedno spomine gojiš. *Vita Bezdrob, 8. b*

Vsak je v nečem dober, a vedno je nekdo,
ki je najboljši, kar pa ne pomeni,
da je ta po srcu boljši od ostalih. *Meta Vogrinec, 8. b*

Najboljši pomeni, da dosežeš svoje cilje
in poslušáš samega sebe.
Emma Valenko, Pia Drolc, 8. b

Najboljši si, če vložiš veliko truda v neko stvar.
Mi smo najboljši, ko pojemo
in se potem družimo.
Urban, Nino, David in Žiga, 8. b

Biti najboljši pomeni, da si nekdo, po katerem
se lahko vsi zgledujejo. *Zala Zemljarič, 6. b*

Meni pomeni biti najboljši, da izstopaš, da si
drugačen od drugih v dobrem smislu in da si
uspešen na nekem področju.
Tjaša Leben, 6. b

Biti najboljši pomeni biti najbolj prijazen, spoš-
tljiv, radodaren in tak, ki sprejema ljudi takšne,
kot so. *Valentina Valenko, 6. b*

Biti najboljši pomeni, da si spoštljiv, prijazen do
drugih, da si pomagamo med seboj ... Nekateri
so dobri v različnih igrah, drugi v službi, tretji v
šoli ... *Alja Zamuda, 7. a*

Biti najboljša mi pomeni, da pomagam ljudem,
ki pomoč potrebujejo, se trudim do konca in
še le potem počivam, sem nasmejana in ljudem
polepšam dan, delam stvari sproti, lepo ravnam
z vodo in okoljem. *Špela Kokot, 7. a*

Najboljši pomeni, da si v nečem zelo dober ... in
da to delaš v redu ... in da te to ponavadi tudi
veseli. *Zala Emeršič, 7. a*

Da sem dober v streljanju z zračno puško in da
me trener pohvali. *Ambrož Janžekovič, 7. a*

Da sem dober v judu. *Tomas Vozlič, 7. a*

Biti najboljši mi pomeni, da si najboljši na nekem področju, lahko si tudi najboljša oseba oz. da imaš najboljše vre-
dnote kot oseba. Skratka, zame ima več pomenov. *Saška Laura, 9. b*

Biti najboljši ima negativen in pozitiven pomen. Lepo je biti najboljši, vendar ni vedno dobro. *Anej Založnik, 9. b*

Pomeni, da si bolj sposoben od nekaterih ljudi, veš narediti več stvari v najkrajšem času. *Rok Petrovič, 9. b*

Biti najboljši je, da pokažeš ves svoj trud. *Taj Kolarič, 9. b*

Biti najboljši zame pomeni imeti dovolj samozavesti, se dobro počutiti v svoji koži, imeti dobre odnose z ljudmi
okoli sebe, biti spoštljiv in prijazen, zadovoljen sam s sabo in predvsem biti srečen. To zame pomeni biti najboljša
različica sebe oz. biti NAJBOLJŠI. *Iza Visenjak, 9. b*

Najboljši si, ko pomagaš, si prijazen, spoštljiv in nisi nesramen.
Najboljši se nikoli ne lažejo in ne govorijo grdih besed.

Žana Roškar, 4. b

Biti najboljši mi pomeni biti zmagovalec
z veliko uspeha pri vseh dejavnostih, pa tudi,
da si prijazen, vljuden, spoštljiv in zadovoljen.
Vedno ne rabiš biti najboljši, ampak lepo pa
je, če si. Žiga Trunk, 4. b

Menim, da je najboljši,
ko dosežeš svoj cilj. A zame je najboljši tisti, ki
mi pomaga in mi ponudi roko.
Ajda Vodusek, 4. b

Biti najboljši pomeni, da se važi in pravim: »Najhitrejši
sm, bolje mi gre, najboljši pišem in vedno dobim žogo.«
Rok Šegula, 4. b

To pomeni, da si v nekem delu najboljši, zato moraš
trenirati, počutiš se veselo, da si prijazen, pošten,
spoštljiv, izkušen, ponosen, priden, vedno vesel, ve-
dno vsem pomagaš ...

4. a

Biti najboljši pomeni, da se ne važiš pred vsemi, ampak da si prijazen, najboljši prijatelj
in pomagaš, če kdo potrebuje pomoč. Gaja Kralj, 5. a

Biti najboljši mi pomeni, da mi vsak predmet ali igra gre zelo dobro in to obvladam. Teo Kelenc, 5. a

Najboljši pomeni, da si v življenju uspešen, premagaš ovire, si neustrašen, ceniš in
imaš rad svoje bližnje in si v življenju samozavesten.

Takrat si najboljši, saj imaš življenje perfektno. Zala Žuran, 5. a

LIAM: VSE RACUNE ŽE PRIJEMAM REŠIM PRAVILNO
TIM: KO SEM V GOKARTU NAJBOLJŠI
AJDA: DA NEKAJ DOBRO NAREDIŠ
LORELA: KO PRI GIMNASTIKI DOBRO NAREDIM VAJO
AIŠA: DA PRI DOMACI NALOGI VSE PRAV NAREDIM
ELA: SE IGRAM S SESTRICNO
MAJ: DA LAHKO PREHODIM DOLGO POT NA POHODU
INJA: KO POMAGAM STARŠEM IN PRI PLESNIH, KO DOBRO PLEŠEM
PETER: KO ME MAMI IN ATI POHVALITA PRI DVIGANJU UTEŽI
JULIJA: KO LEPO PIŠEM
NEJC: KO V ŠOLI HITRO REŠIM VSE NALOGE
MIHAEL: KOLEBNICO MNOGOKRAT PRESKOCIM NA VSE NACINE
TJAJ: SEM NAJBOLJŠI PRI ŠPORTU
SARA: SEM PRIJAZNA DO DRUGIH
ZALA: KO POMAGAM STARŠEM PRI DELU IN OPRAVILIH
DAVID: PRI RISANJU
SAMANTA: KO MAMI POMAGAM PRI OPRAVILIH
DAŠA: KO NEKAJ LEPO NARIŠEM
IDA: DA SUPER PLAVAM IN SE VOZIM S KOLESOM
STAŠ: PRI NOGOMETU DATI VELIKO GOLOV

2. B

Biti najboljši je težko ...

4. a

Diamantni maturanti

Eva Čagran, Žan Matjašič in Vidal Farasin – ponos naše šole!

Pravijo, da dober glas seže v deveto vas. In tako je tudi na OŠ Gorišnica prispela vest, da so kar trije nekdanji učenci OŠ Gorišnica (nekoč sošolci istega razreda) postali **diamantni maturanti**. Vsi, tako zaposleni kot učenci, ki že razumemo, kaj pomeni biti diamantni maturant, smo na tak izjemen uspeh mladih učenjakov, ki so nedolgo nazaj še bili učenci naše šole, izjemno ponosni in obenem tudi radovedni, kakšen je recept (v kolikor seveda ni skrivnost), kako priti do takega častitljivega uspeha.

Žan, Eva in Vidal na sprejemu pri predsedniku države na Brdu pri Kranju (foto: Nataša Kokot)

Ker zaradi trenutne situacije v živo nismo uspeli poklepetati, smo z Evo in Žanom vzpostavili stik na daljavo. Z veseljem sta odgovorila na naša vprašanja, za kar smo jima seveda izjemno hvaležni.

Njune izkušnje in nasvete, ki sta jih delila z nami, z velikim veseljem predstavljamo tudi Vam!

Eva Čagran (foto: osebni arhiv)

Še pred nekaj leti sta bila učenca OŠ Gorišnica. Kakšni spomini so vama ostali na našo šolo?

Eva: Sploh ne morem verjeti, kako hitro so minila ta štiri leta odkar sem izstopila iz osnovne šole. Nanjo so mi ostali samo lepi spomini. Zelo dobro se spominjam šolskih izletov, športnih dni, proslav, različnih tekmovanj, na katerih sem sodelovala, odličnih sošolcev in sošolk ter učiteljev.

Žan: Res je, drži. Sem Žan Matjašič, star 20 let in gluh ter sem del generacije, ki je v šolske klopi OŠ Gorišnica nazadnje sedla junija 2017. Na osnovno šolo, sošolke, sošolce, učitelje in druge delavce imam zelo lepe spomine, ki se jih rade volje spominjam, še posebej pa tistih, kjer smo se vsi dobro nasmejali.

Ali je bila odločitev, kam po osnovni šoli težka?

Eva: Odločitev, kam naj se vpišem v srednjo šolo, je bila zame zelo težka. Odločala sem se med Srednjo zdravstveno šolo Maribor in Gimnazijo Ptuj. Do zadnjega trenutka sem bila v dvomih in se na koncu le odločila, da se vpišem v zdravstveno šolo zaradi želje postati diplomirana babica.

Žan: Izbira srednje šole zna biti že sama po sebi zahtevna in pomembna odločitev, ki nam kroji dovršen del življenja, nas usmeri na poklicno pot. Sam sem bil kar razdvojen med več programi srednjih šol. Po tehtnem premisleku in razčlenitvi mojih želja sem se odločil za program aranžerski tehnik na Ekonomski šoli (zdaj ŠETK), na ptujskem šolskem centru.

Če primerjamo osnovno in srednjo šolo, v čem je bistvena razlika?

Eva: Največja razlika je zagotovo to, da smo v srednji šoli s poukom pričenjali že ob sedmih zjutraj. Potem pa je na srednji šoli bila še praksa, ki je bila zelo zanimiva, dobili smo tudi svoje uniforme za praktični pouk. Lahko bi rekla, da je v srednji šoli količina snovi malenkost večja, in urnik kakšno leto, še posebej v prvem letniku, bolj natrpan, vendar smo vsi ujeli nov ritem in se nanj privadili.

Žan: Definitivno je največja razlika šolsko okolje oz. kraj izobraževanja. V osnovni šoli imamo sošolce iz domačega kraja, medtem ko pa sošolci v srednjih šolah prihajajo iz širše regije, če ne celo iz drugega konca države ali tujine. Takrat dobimo tudi več možnosti za sklepanje novih prijateljstev in pridobivanje izkušenj, znanj. Način ocenjevanja pa je skoraj identičen osnovnošolskemu, tako da ni nek bav-bav.

Je kateri izmed vaju kdaj obžaloval svojo odločitev glede izbire srednje šole?

Eva: Svoje odločitve o vpisu nisem nikoli obžalovala, sem se pa na začetku spraševala, ali sem se odločila prav. Vedela sem, kaj je moj cilj po srednji šoli, zato je bila poklicna šola pravilna izbira in tudi dobra odskočna deska za študij.

Žan: Svoje odločitve nikoli nisem in ne bom obžaloval. Srednja šola mi je dala še več novih znanj, nove prijatelje, zgodbe, zanimive dogodivščine, ki so se nam pripetile tako v šoli kot na ekskurzijah v Sloveniji in tujini.

Koliko truda je bilo vloženega v ta uspeh – postati diamantni maturant oz. maturantka?

Eva: Nikoli se mi ni zdelo, da za šolske obveznosti vlagam pretirano dosti truda. Dobro sem poslušala pri vseh šolskih urah in od tam odnesla tudi največ znanja, potem pa sem pred testi samo utrdila in ponovila svoje znanje. V četrtem letniku smo pri maturitetnih predmetih skozi vse leto ponavljali snov za nazaj, tako da mi tik pred maturo ni ostalo preveč dodatnega dela.

Žan: Vsekakor se je za ta uspeh bilo potrebno učiti. Z delovnimi navadami, sprotnim delom, dobro voljo ter zaupanjem vase se vedno doseže dobre rezultate. S tem receptom je tudi meni uspelo.

Žan na sprejemu pri predsedniku države (foto: osebni arhiv)

Si pričakoval/-a tak uspeh?

Eva: Pred maturo nisem imela cilja in želje postati diamantna maturantka. Moj cilj je bil le osvojiti dovolj točk za študij, omejitev pa je bila tudi dokaj visoka. Ko sem maturo odpisala, sem imela zelo dober občutek, vendar ne morem reči, da sem pričakovala čisto vse točke.

Žan: Z rezultati poklicne mature se po opravljenih obveznostih nisem posebej ubadal, ker sem vedel, da uspeh ne bo slab, a me je zelo presenetilo, ko sem izvedel rezultate, ki so pokazali najvišje ocene. Res sem rabil nekaj časa, da sem vse skupaj dojel, ker enostavno nisem pričakoval tako zavirljivih uspehov.

Si se za to moral/-a čemu odreči?

Eva: Kljub temu, da sem imela ves čas lepe ocene, nisem imela občutka, da sem prikrajšana za ostale aktivnosti. Ob šoli sem v drugem in tretjem letniku trenirala atletiko, ko pa je prišla karantena, sem se začela ukvarjati z jogo. Vedno sem imela čas za druženje s prijatelji, tek na prostem, za gledanje filmov in serij na Netflixu.

Žan: Pretiranega odrekanja tekom šolanja ni nikoli bilo, tudi v četrtem letniku ne. Vedno sem si vedel razporediti čas, kdaj katero dejavnost opraviti v ustreznem časovnem roku. Čas zase sem vedno našel, še največ pa v četrtem letniku, ko čas sem namenil športnim aktivnostim. Preživet čas v naravi me je tekom mature pomirjal in mi dajal priložnosti za zbistritev misli pred maturitetnimi izpiti.

Kako, kdaj in koliko časa si se učil/-a?

Eva: Kot sem že rekla, za maturo sem se pričela učiti ob vstopu v prvi letnik, saj pri maturitetnih predmetih pride v poštev zanje iz vseh štirih let. Pri vseh predmetih sem bila dosledna in se snov pred testi temeljito naučila. V četrtem letniku smo v šoli skupaj ponavljali snov za nazaj, zadnji mesec pred maturo sem ponavljala stvari, za katere sem bila manj prepričana, da jih obvladam.

Žan: Največ učenja oz. ponavljanja snovi je bilo iz lastnih zapiskov, ki sem si jih beležil tekom šolskih ur in raznih projektov in priznam, da sem tudi kdaj pokukal v kateri osnovnošolski zvezek. Večina časa v četrtem letniku je bila namenjena intenzivnim pripravam na maturo, še posebej v mesecu aprilu in maju. Čeprav sem tretji in četrti letnik skorajda v celoti obiskoval skozi računalniški zaslon in aplikacijo Zoom, sem se potrudil, da sem čim več sodeloval in usvajal nova znanja.

Kdo te je pri tem podpiral?

Eva: Ves čas sem imela podporo družine in najboljših prijateljic, za kar sem jim zelo hvaležna. Včasih, ko sem imela občutek, da mi kaj ne bo uspelo, so me vedno podprli z vzpodbudnimi besedami in mi vlili moč za nove izzive.

Žan: Tekom šolanja sem bil vedno deležen podpore s strani družine, sošolk, bližnjih in daljnih prijateljev. Vsaka dobra želja in podpora so mi vlivali dodatno moč za doseganje zastavljenih ciljev.

Poljsko strašilo, Žan Bezjak, skupina Zmajčki

Grdi raček, Rok Klovar, skupina Zmajčki

Koliko ti pomeni ta uspeh? Si nanj ponosen/-a?

Eva: Ta uspeh je nagrada za moje delo skozi vsa štiri leta in hkrati tudi potrditev, da sem se stvari dobro naučila in odnesla dosti znanja. Nanj sem zelo ponosna, ampak vem, da se je treba učiti skozi celo življenje, zato sem ga že nekako odmisllila in hitim novim znanjem naproti.

Žan: Uspešno zaključena poklicna matura je le del uspehov, ki sem jih že nanizal v življenju, vsak dosežen cilj je uspeh, najsi pozitiven ali negativen. Na uspeh na poklicni maturi in s tem pridobljen naziv Diamantni maturant sem ponosen, saj kaže na to, da je z vztrajnostjo in željo po pridobivanju novega znanja moč doseči izjemne rezultate.

S svojim dosežkom sta nekaterim učencem postala vzor. Kaj bi jim sporočila? Imata morda kak nasvet, kako se pride do takega uspeha?

Eva: Vsem, ki so prebrali moje odgovore, bi rada sporočila, da ni vedno čisto vse teklo gladko. Sekirala sem se, bila dvomih, včasih se je nabralo veliko ocenjevanj in ni bilo videti konca, včasih je bilo treba iti bolj pozno spat in se bolj zgodaj zbuditi, ampak, če sem se kaj naučila, sem se zagotovo to, da se z vztrajnostjo in vero vase na koncu vedno vse dobro izide. Ko sem bila kdaj pred večjo oviro, sem se vedno spomnila stavka ene izmed profesorice na srednji šoli, ki se glasi: »Kar me ne ubije, me naredi močnejšo.«

Žan: Dragi učenci, dobro se zavedam, da smo starejši lahko izjemen vzor mladim, zato se mi zdi še toliko bolj pomembno, da slišite zgodbe različnih ljudi. Jaz vam želim, da uresničite svoje zadane cilje, vztrajate v težkih trenutkih, da verjamete in zaupate vase, da odkrijete strasti, najdete ljudi, ki vas bodo imeli radi ter vas spoštovali v kakršnikoli situaciji se boste nahajali. Važno je tudi, da se ne odrekate preveč sebi in se imate radi, kakršni ste, kajti le tako boste našli pravo pot do izpolnitve svojih zadanih življenjskih ciljev in sanj.

Eva Čagran (foto: osebni arhiv)

Imaš že načrte za prihodnost – kje nadaljevati šolanje, kje se zaposliti ...?

Eva: Trenutno že nadaljujem šolanje, in sicer na Zdravstveni fakulteti v Ljubljani, smer babišstvo. Če bom to šolanje uspešno zaključila, se imam namen zaposliti, vendar se bom zaenkrat pustila presenetiti, na kakšno delovno mesto me bo odnesla pot.

Žan: Trenutno šolanje nadaljujem na Višji strokovni šoli za oblikovanje in les v Mariboru, študijski program Oblikovanje materialov – les. Moj študij je povezan z naravnimi materiali, tehniko ter likovno umetnostjo, katerih temelje sem začel graditi že v osnovni šoli in nadgrajeval v srednji. O zaposlitvi še pretirano ne razmišljam, menim pa, da bom tekom študija dobil kakšno super ponudbo za delo, ali pa celo idejo za samostojno dejavnost.

Obema iskrena hvala, da sta bila pripravljena poklepetati z nama, pa čeprav na daljavo. Tudi v prihodnje vama želiva, da uspeta doseči zastavljene cilje ali pa jih morda celo preseči, kot sta jih tokrat na maturi.

Vita Bezdrob, 8. b in Zala Grm, 8. a

Dogajalo se je ...

Zabeležili že 260 let šolstva v Gorišnici

Torta velikanka, sestavljena iz mafinov

V petek, 17. 9. 2021, smo praznovali 260. obletnico šolstva v Gorišnici. Začeli smo s predstavitvijo zbornika, ki so ga pripravili naši učitelji. Vanj so vložili ogromno truda in svojega časa.

Deveti razredi smo poslušali zanimivo predavanje o bontonu ge. Simone Lečnik Očko, osmošolcem pa je g. Marjan Vertič predaval o varnosti in zlorabi na spletu. Petošolce sta obiskali upokojeni učiteljici naše šole, ga. Slava Šuman in ga. Dragica Petrovič, ostali učenci pa so se preizkusili v lepopisu ter raziskovali, kako je bilo v šoli nekoč. Učenci 9. razredov smo dobili tudi posebno nalogo – okrasili smo črke, ki bodo postavljene pred našo šolo. Za konec tega dne pa so nam učitelji pripravili prireditev, na kateri so zapeli in zaplesali. Pred odhodom domov smo se posladkali s čokoladnimi mafini, ki so bili zelo okusni.

Po kulturnem dnevu sva se sprehodili po različnih razredih naše in učence vprašali, kakšen se jim je zdel kulturni dan:

Ta dan smo preživeli z veliko dobre volje. Spoznali smo šolo bolj podrobno. Na koncu mi je bila najbolj všeč točka učiteljev.

Sara Vozlič, 9. a

Kulturni dan je bil izveden na zelo zanimiv način. Nastop učiteljev in video, ki smo si ga pogledali, je bil zelo dobro pripravljen, pa tudi vse dejavnosti, ki smo jih tisti dan imeli.

Meta Vogrinec, 8. b

Kulturni dan se mi je zdel zelo informativen, poučen in zabaven, saj sem izvedel veliko novega o zgodovini šole.

Miha Valenko, 9. a

Dan šole je bil zanimiv, nekaj za spremembo. Najbolj se mi je v spomin vtisnil nastop, ki so ga pripravili učitelji, saj sem izvedela, da imajo mnogi učitelji dobre talente.

Julija Ciglarič, 9. a

Na 260-letnici šole se mi je najboljša zdela knjiga, ki smo jo dobili. V knjigi so bile stare navade in kulture v šoli, v njej pa smo lahko našli tudi naše stare slike in slike drugih poznanih učencev, na račun katerih smo se nasmejali.

Tibor Bombek, 9. a

Dan dejavnosti ob 260-ih letih šole mi je bil všeč in zanimiv.

Taj Kolarič, 9. b

Teja Hebar in Klara Hrga, 9. a

3. a raziskujemo, opazujemo in se učimo v naravi

Odpravili smo se k drvarju Horvatu. Veliko smo se naučili o lesu. Za tako veliko količino lesa in lesnih izdelkov potrebuješ stroje in veliko drvarnico. Postregli so nam z okusno pijačo. Fotografirali smo se pred velikim lesenim kipom, ki prikazuje drvarja s sekiro v roki. Bilo je zelo zanimivo. *Jaša, 3. a*

Na poti smo videli pujse, opazovali gozd. Vroča čokolada, kakav in čaj so bili slastni. *Aljaž H., 3. a*

Videli smo številne pripomočke, ki jih uporabljajo pri delu. Opazili smo tudi viličarja, ki razvaža les in pelete. *Patrik, 3. a*

Šli smo tudi na kanal. Opazovali smo strani sveta in površje Gorišnice. *Gal, 3. a*

S kanala smo opazovali stavbe in promet v Gorišnici. *Emina, 3. a*

V Placerovcih smo videli traktorje in kombajne za delo na polju. *Nika, 3. a*

V ribniku smo videli žabe in ribe. *Lukas, 3. a*

Šli smo preko kanala. Pod mostom teče Drava. Določili smo strani sveta. Šli smo do Tunfa, tam smo opazovali vodne živali. Ker smo imeli s seboj male nahrbtnike, smo pomalicali. Imeli smo se lepo. *Rok, 3. a*

Gozd je naša gozdna učilnica. Pri likovni smo šli izdelovat škratovo deželo. Uporabili smo palice in lubje. Videli smo tudi gozdne živali. *Anže I., 3. a*

Radi smo v gozdu in ustvarjamo ter opazujemo. *Aleks, 3. a*

Pri izdelavi hišic in škratove dežele smo se veliko naučili. Sestavili smo zelo lepe hišice in zelo prijetno mi je bilo učenje v naravi. Na poti smo srečali veverico, ki smo jo tiho opazovali. *Erazem, 3. a*

V gozdu smo poslušali petje in žvrgolenje ptic ter opazovali podrast. Na poti pa smo srečali tudi tri veveričke. *Anže P., 3. a*

Ko vstopimo v gozd, smo prijazni in tiho. Ptice so plašne živali, zato ne smemo lomiti vej, da jih lahko slišimo. Pazimo, da ne pohodimo malih živali in gob. V gnezda ne smemo metati kamenja, ker lahko jajca razbijemo in pomorimo mladiče. *Ožbej, 3. a*

Ob zapuščenem nogometnem igrišču pogosto vidimo različne živali, tudi veverice. Na cesti moramo biti previdni in upoštevati prometne predpise. Ko pridemo v gozd, je lepo poslušati žvrgolenje ptic. *Nik, 3. a*

Na cesti smo previdni, hodimo ob strani in ne po sredini. Pri prečkanju dvigneš

roko in se prepričaš, da je varno.

Sara, 3. a

Povsod, kjer smo, pazimo, da pustimo čisto za seboj. Ne mečemo odpadkov.

Zala, 3. a

Šli smo v Zamušane. Zbrali smo se pred šolo. Hodili smo po pločniku. Opazovali smo naravo, se včasih malo ustavili, pogovorili in tudi pomalicali. Obiskali smo kmetijo in športali na igrišču. *Lana, 3. a*

Na igrišču v Zamušanih smo igrali nogomet, pomalicali in se posladkali. Med sprehodom smo opazovali gosenco.

Maks, 3. a

Na poti se pogosto ustavimo in dogovorimo, kaj bomo opazovali in kam gremo. Dogovorimo se za pravila. Vedno moramo biti previdni, da čuvamo sebe in druge. *Tjaša, 3. a*

Veliko hodimo peš. Šli smo tudi mimo moje hiše. Imamo se vedno lepo.

Lia, 3. a

Na poti se znajde vedno nekaj poučnega in zanimivega. Kužki in muce so naši spremljevalci. Videli smo Lanin, Liin in Maksov dom. *Anamari, 3. a*

3. b — Ogled kmetije Pignar

Ogled kmetije Pignar

Učenci tretjega razreda smo se odpravili na kmetijo Pignar. Pričakala nas je gospodarica, ki nam je razkazala kmetijo. Najprej smo si ogledali hlev. Krave so nas želele povohati, nekatere pa so se praskale po čohalni-ku. Med kravami smo opazili teličke, ki so sesali mleko. Z zanimanjem smo opazovali robota, ki molze kravo. Mleko teče v bazen, ki vedno meša in hladi. Gospodar je pripravljajal stroje za spravilo koruze. Adam nam je pokazal različne stroje in pripomočke za delo na polju. Pobožali smo kozo, se igrali s psom

in opazovali muce in kokoši. Posladkali smo se z obloženimi kruhki, ki jih je gospodinja namazala z kaseko in obložila z domačim sirom in lihom. Večina učencev je spila kozarec domačega mleka, nekateri pa sok. Na kmetiji smo spoznali veliko novega. Bilo je zabavno in poučno.

Učenci 3. b

Razigran uživaj dan

je bila osrednja tema letošnjega tedna otroka, ki se je začel v ponedeljek, 4. oktobra 2021, in je trajal ves teden. Kot protiutež posledicam epidemije COVID-19 smo želeli poudariti pomen igrivosti, sproščenosti in druženja, zato smo teden otroka tokrat posvetili igri in igranju.

Teden smo pričeli z napihljivimi igrali, ki so nas pričakala pred vrtcem. Otroci so neizmerno uživali, se razgibali in si krepili telo. V torek smo na igrišču izvedli jesenski kros, najprej smo se ob zvokih otroških pesmic razgibali, nato pa tekli po svojih najboljših močeh. Prijatelji iz drugih skupin so se med seboj spodbujali s ploskanjem

in veselimi vzkliki. V sredo, četrtek in petek nam jo je zagodlo vreme, vendar se nismo dali. Dejavnosti smo si prilagodili. Pred vrtcem smo s pomočjo jesenskih darov in čistilke Marinke izdelali »tetko Jesen«. V telovadnici vrtca smo si pripravili kino, kjer smo si na velikem platnu ogledali risanke avtorice Julie Donaldson. Po igralnicah smo likovno ustvarjali na temo jesen, izdelke pa smo razstavili v predprostoru vrtca.

Kljub omejitvam ter slabšemu vremenu nam je uspelo izpeljati čudovit teden otroka.

vzgojiteljica Valentina Šoštarč

Otroci iz skupine Kapljice

Foto: vzgojiteljice Vrtca Gorišnica

Tradicionalni slovenski zajtrk

Na dan slovenske hrane, ki ga obeležujemo vsak tretji petek v novembru, letos je to 19. novembra, bo že enajstič potekal Tradicionalni slovenski zajtrk. V ta projekt so vključeni vrtci in osnovne šole.

Tradicionalni slovenski zajtrk sestavljajo kruh, maslo, med, mleko in jabolko ali drugo sadje slovenskega porekla. Glavni namen dneva slovenske hrane je poudarjanje v Sloveniji pridelane hrane, ki se ji na ta dan na-

meni dodatno pozornost, pridelovalcem in predelovalcem hrane – našim kmetom, kmetijskim in živilskim podjetjem ter zadrugam – pa posebno priznanje. Pomemben namen projekta Tradicionalni slovenski zajtrk je tudi, da že najmlajši spoznajo pomen kmetijstva, živilske industrije, čebelarstva in varovanja okolja.

Ta pomemben dan smo obeležili tudi na naši šoli in v vrtcu – poleg samega zajtrka, ki smo ga z veseljem zaužili,

smo v šoli pri urah oddelčne skupnosti nekaj časa namenili tudi različnim dejavnostim na to temo – od likovnega ustvarjanja, pa vse do ozaveščanja ostalih učencev in oblikovanja razstav na to temo. V vrtcu so bili deležni tudi gledališke predstave, na kateri so zelo uživali. Ta dan smo se vsi imeli lepo.

Anej Založnik, 9. b

Foto: Anej Založnik, 9. b

Foto: Anej Založnik, 9. b

Tradicionalni slovenski zajtrk 2021 v vrtcu

Tradicionalni slovenski zajtrk je osrednje dogajanje ob dnevu slovenske hrane. Tudi tokrat smo z zajtrkom posebej poudarili pomen zdravega prehranjevanja in zagotavljanja hrane iz lokalnega okolja. Zajtrkovali smo maslo, med, kruh, mleko in jabolko.

Z otroki smo se pogovarjali o pomenu zajtrka, o zdravi prehrani, pomenu in prednostih lokalno pridelanih živil oziroma živil, ki so pridelana ali

predelana v Sloveniji, pomenu kmetijstva in čebelarstva ter njunem vplivu na okolje. Ozaveščamo o pomenu zdravega načina življenja, vključno z gibanjem in športnimi aktivnostmi.

Vsaka skupina je po zajtrku izvedla dejavnost, ki se je navezovala na tradicionalni slovenski zajtrk. Nastalo je veliko likovnih izdelkov, prebrali smo slikanice na dano tematiko, reševali delovne liste itd.

Vzgojiteljice smo posebej za ta dan pripravile lutkovno predstavo Sadni prepir. Nastopali so jabolko, hruška, pomaranča, banana in krompir. Vsak sadež je trdil, da je najpomembnejši za zajtrk otroka. Ob glasnem prepiru so prišli do zaključka, da je vsak pomemben za zdrav obrok. Ob koncu predstave so se še otroci preizkusili v rokovanju lutk.

Petra Šegula, Nataša Žnidarič

Košarica s sadjem, Nika Cvitanič, skupina Zmajčki

Ku ku, tudi mi smo tu!

Smo najmlajša skupina v vrtcu, Mehurčki.

Prva svečka na torti, prvič v vrtec, prvič v stran od staršev, prvič za veliko časa od doma, druženje z novimi prijatelji, bivanje v novem prostoru ... Vse to so velike spremembe za tako majhne otroke. Prvi dnevi v vrtcu so bili obarvani s solzami in negotovostjo. Danes se jok v naši skupini sliši le redkokdaj, vsi smo se že utrdili. Spoznali smo, da je vrtec hiša zabave, smeha in veselja. Napredovali smo na vseh področjih. Že

v mesecu oktobru nam je uspelo narediti jutranji krog, kjer pojemo pesmice in se učimo deklamacije. Všeč so nam bibarije. Obožujemo plesne dejavnosti.

Naša pot nas večkrat vodi do gozda, ki ga raziskujemo z vsemi čuti. Napredovali smo pri hranjenju oz. pitju. Skoraj vsi že zmoremo sami. Tudi dudic skoraj nihče več ne potrebuje. In kaj še počnemo? V jesenskem času smo raziskovali naravo in ustvarjali v jesenskem vzdušju. Tako so nastale mušnice in ježki iz slanega

testa. Odtiskovali smo dlani, iz katerih smo naredili jesensko listje. V mape smo zlagali listke, ki smo jih nabrali v gozdu. Raziskovali pa smo tudi trde, tekoče in mehke snovi. Najbolj nas je razveselila dejavnost z vodo, ki smo jo prelivali, merili in predvsem polivali po tleh in po sebi. Kmalu se začnejo praznični dnevi in mi se jih že zelo veselimo. Dneve si bomo obarvali z veseljem, nasmehi in dobro voljo, ki jo bomo prenesli na vse okrog nas.

Petra Šegula, Aleksandra Sok

Celice izpod naših rok

Pri naravoslovju nam je učiteljica Tina Erhatic dala zanimivo in nena-
vado nalogo. Rekla je, da bomo
izdelovali celice. Na začetku smo se
spraševali, kako naj izdelamo celico
in kako naj se je lotimo.

S sošolci smo si nabavili potreben
material in ga prinesli v šolo. Vsak je
imel svojo zamisel. Prinesli smo sti-
roporne krogle, plastelin, volno, zo-
botrebce in tempere. Z delom smo
začeli v torek. Razdelili smo se v sku-
pine in dobili vsak svojo celico. Ker
se nismo mogli dogovoriti, katero
celico bi imeli, smo žrebali. Na voljo

so bile: glivna celica, bakterijska celi-
ca, rastlinska in živalska celica. O
celicah smo že nekaj vedeli, podrob-
no pa jih je bilo še potrebno preučiti.
Jaz sem bila v skupini s sošolcema
Leonom in Blažem. Dobili smo gliv-
no celico. Najprej smo izdelali načrt,
kako bomo celico naredili. Nato smo
prerezali stiroporno kroglo na pol in
jo pobarvali s temperami. Medtem
ko se je stiroporna celica sušila, smo
izdelali organele iz plastelina. Izdela-
li smo celično steno, membrano,
vakuolo, mitohondrije, jedro in cito-
plazmo. Z zahtevnim delom smo

nadaljevali v sredo. Izdelali smo le-
gendo in se naučili vse o celicah, da
bi si pridobili čim boljše ocene.

V četrtek smo pokazali svoje znanje.
Opisali smo organele, zgradbo celi-
ce, vlogo in pomen celičnih organe-
lov. Učiteljica je vsakemu učencu
zastavila tri vprašanja. Naš trud je
poplačala z dobrimi ocenami. Izde-
lovanje celic je bilo zabavno, zanimi-
vo in poučno.

Lara Tušak, 7. b

Obisk podjetja Alinea tisk

V torek, 21. 9. 2021, smo se učenci
9. razredov, ki obiskujemo obvezni
izbirni predmet Vzgoja za medije –
tisk, odpravili na ogled bližnje tis-
karne Alinea. Do tiskarne smo se
odpeljali kar s kolesi. Bili smo lepo
sprejeti, ga. Nikolina nam je poka-
zala vse naprave, s katerimi delajo.
Vsi smo bili nad videnim in slišanim
začuden, saj si tiskarne nismo pred-

stavljali take, kot dejansko je. Imeli
smo priložnost videti, kako se izde-
lujejo nalepke, katalogi, majice, be-
ležke itd. To delo, predvsem pa
končni izdelki, nas je zelo pritegnilo
in navdušilo. Po koncu ogleda smo
se skupaj vrnili pred našo šolo, hva-
ležni za še eno nepozabno izkušnjo.

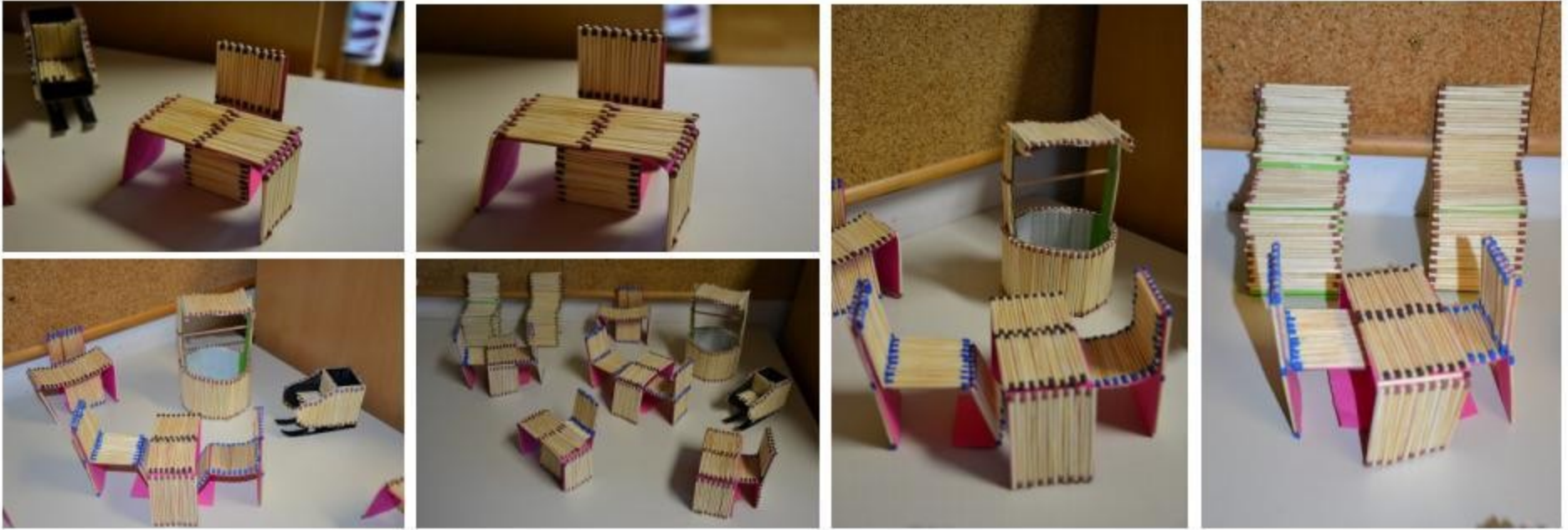
Anej Založnik, 9. b

Izdelki iz vžigalic

V četrtek, 18. novembra 2021, smo učenci 5. b razreda izdelovali izdelke iz vžigalic. Meni je bilo zelo všeč, saj rada ustvarjam. To smo ustvarjali pri uri likovne umetnosti. Za začetek smo si morali doma pripraviti model našega izdelka, nato pa smo v šoli dobili vžigalice in jih nalepili na model. Ker se bliža zima, sem se odločila za Božičkove sani. Uporabila jih bom za okras v moji sobi. Upam, da bomo še kdaj izdelovali kaj podobnega.

Nika Založnik, 5. b

Ustvarjanje voščilnic v 9. razredu

Učenci devetih razredov smo si v letošnjem letu naredili načrt aktivnosti, s katerimi bomo v našem zadnjem skupnem šolskem letu krepili medsebojne odnose in sodelovanje, čim več skupnega časa preživeli aktivno in zabavno, obenem pa svojim staršem tudi malce pomagali pri poravnavanju obveznosti, ki jih bodo ob koncu šolskega leta imeli zaradi naše vaje in zaključnega izleta.

No, in tako se je začelo ... V četrtek, 9. 12. 2021, smo si zadali velik cilj izdelati 1000 voščilnic z božično-

novoletnim motivom. Celo dopoldne smo rezali, lepili, šivali, barvali ... in z dodatno uro dela, ko so ostali učenci že zapuščali šolo, nam je zastavljeni cilj uspelo tudi doseči. V dobrih petih šolskih urah smo skupaj naredili vsak razred po 500 voščilnic z različnimi motivi.

Sledil je načrt, kdo izmed nas bo na stojnici obiskovalcem prijazno ponudil naše voščilnice. Vse smo se dogovorili brez težav. Kljub nizkim zimskim temperaturam smo ob pomoči naših razredničark in ge. Helene

Pignar z obilo dobre volje uspeli naš projekt voščilnic izpeljati tako, kot smo si ga zamislili.

Vsem, ki ste se odzvali našemu povabilu in v škatlico s prostovoljnimi prispevki darovali svoj dar, ISKRENA HVALA! Že samo vaš obisk na stojnici nam je ogrel srce in nam dal potrditev, da delamo dobro oz. prav, dar, ki ste nam ga namenili, pa je poplačal ves naš trud, ki smo ga vložili v izdelavo voščilnic.

Michelle Törnar, 9. b

Foto: učenci 9. b

Podaljšano bivanje

Igre v 2. b

Lorela Laptuš: Pri talentih sem se predstavila s plesanjem, petjem in s skakanjem s kolebnico. Sošolec Mihael jo je preskočil največkrat.

Julija Malek: Pri talentih sem pela in plesala.

Inja Zorko: Liza, Meta, Ida in jaz smo pele. Na violino sta zaigrali Liza in Meta. Meta je na tablo narisala

kužka iz številke 25.

Peter Sok: Zelo rad zlagam lego kocke. Velikokrat dam hiše na razstavo.

Aiša Ikanovič: Na karton smo s flomastri narisali sadje. S prsti smo odiskovali tempera barve. Nastopala sem z Lorelo in Samanto. Plesale

Ida Rižnar: V podaljšanem rada igram šah, rišem, skačem s kolebnico, plešem in se igram s svojimi prijateljicami.

Ajda Horvat: V učilnici smo okrasili naša okna. Narisali in izrezali smo lisice, sovce in jesensko listje. Rada rišem.

Gozd jeseni 1. b

Gozd jeseni 1. b

Foto: učiteljice OPB

Šola je v času naših dedkov in babic bila nekoliko drugačna kot je danes. Moja babica Majda se je rodila leta 1952 in je v prvi razred vstopila z 8 leti. Obiskovala je OŠ Gorišnica. Več pa lahko izveste iz najinega pogovora v nadaljevanju ...

1. Ste v šoli imeli veliko predmetov?

Imeli smo dokaj podobne predmete, kot jih imate vi danes. Za obvezni tuji jezik smo imeli nemščino in ne angleščine. Nismo imeli dopolnilnega in dodatnega pouka. Imeli smo prav tako zbor, ki sem ga obiskovala že od prvega razreda. Pri gospodinjstvu pa smo se deklice učile dela na vrtu, kot je na primer sejanje solate, dečki pa so se učili obrezovanja drevja.

2. Kateri pa je bil tvoj najljubši in zakaj?

Moja najljubša predmeta sta bila zgodovina in slovenščina. Zelo me je namreč zanimala preteklost. Pri slovenščini sem uživala pri pisanju spisov, rada sem brala in imeli smo super učiteljico, ki še živi danes in je že dopolnila nekaj več kot 90 let. Veliko učencev, ki jih je poučevala, je potem naprej v šolah slovenščino res obvladalo.

3. Na kakšen način so potekala ocenjevanja?

Imeli smo kontrolne naloge in spraševanja, nismo pa imeli različnih govornih nastopov, kot jih imate vi danes.

4. Kakšne pripomočke ste uporabljali učenci in kakšne učiteljica?

Učenci smo imeli zvezke in učbenike, vendar ne delovnih zvezkov. Učiteljica je pisala samo na zeleno tablo s kredo. Vse ostale pripomočke, ki so jih učiteljice potrebovale za posamezen predmet, so si nosile iz učilnice v učilnico, saj smo bili učenci vedno v enaki učilnici.

5. Vem, da so učiteljice in učitelji bili kar strogi. Na kakšne načine so vas kaznovali?

Res je, poredne so kaznovali s palico. Vedeli so si narediti red v razredu, velikokrat so povzdignili glas.

6. Kako so izgledale učilnice ter koliko vas je bilo v razredu?

Imeli smo lesene klopi. V vsaki učilnici je bila ena peč, na katero smo si kurili na drva. Tako smo si velikokrat pozimi na peči sušili nogavice in cape, ki smo jih imeli v škornjih, da nam je bilo bolj toplo. Nismo imeli copat, ampak smo bili obuti. V razredu nas je bilo veliko, in sicer 42.

7. Ob kateri uri ste imeli pouk? Kako dolgo je trajal?

Do 4. razreda smo imeli pouk izmenično, zjutraj in popoldan. Ko smo bili v šoli zjutraj, je pouk trajal do enih. Pozneje smo pouk imeli samo zjutraj, trajal je 7 ur.

8. Kako ste prišli do šole?

V šolo smo skoraj vsi hodili peš. Pozimi smo komaj čakali na mesarja, ki nas je kdaj pa kdaj spotoma, ko je odložil meso v domu za ostarele, peljal s sanmi v šolo.

9. Kako pa je potekal tvoj dopoldan pred in popoldan po šoli?

Pred popoldanskim poukom sem poleti in jeseni delala na polju. Po pouku sem šla na polje ali na pašo, delala sem različna kmečka opravila v hlevu. Med drugim sem si še naredila domačo nalogo in se

učila za ocenjevanja. Vedno pa sem komaj čakala, da sem se lahko družila s sosedi. Družili smo se pri naših opravilih, se veliko pogovarjali in peli. Vedno smo ob četrtkih zvečer poslušali pesmi na radiu in zraven zaplesali.

10. Za konec pa še mi zaupaj tvoj najlepši spomin na osnovno šolo.

Teh je veliko. En res smešen spomin je bil, ko nam je nekega dne en moj sošolec, ko smo si kurili v peči, dal poper, tako smo vsi kašljali kot nori. Na koncu smo morali iti ven iz učilnice, tako hudo je bilo.

Zelo dobro se spomnim tudi, ko smo v 8. razredu šli z vlakom na morje za dva dni. Zame je bilo prvič. Šli smo v Ankaran in Koper.

Najbolj pa se spominjam naše vate. Plesali smo v parih, vendar nismo nastopili za starše. Plese smo se učili sami. Tudi od učiteljev smo se lepo poslovili in jim napisali zahvalne besede. Tako smo iz osnovne šole odšli nasmejani, predvsem pa pripravljeni na vse nove dogodivščine in spomine.

Julija Ciglarič, 9. a

Lastnica fotografij: babica Majda

Lastnica fotografij: babica Majda

Time

I believe that every single person is born with a number. Not just any number. A number that represents the time you own. The number that starts counting down the second you are born and your heart does not stop until there is no time left.

Some people are lucky and their number represents a few years, a couple of decades or even a century, others are less lucky and they are only given a few months, weeks, days or even just a couple of minutes, second or they are born with number zero. It is a pity we all cannot just simply have the eternity. But the sad truth is you never know when you will perish. It can be tomorrow, next week, next year or even today. You do not know your or anybody else's number, unless not until it is too late.

I personally trust the destiny. I stand by the (not proven) fact that everybody's destiny is already written. You cannot escape your faith no matter how hard you try. If it is meant to be, it will be. Of course that is not everybody's way of thinking and it not necessarily true. Believe that theory or not, but the fact that you have a certain amount of time that is passing every second is an unescapable fact. Therefore, I suggest you start using the time you are given wisely - stop wasting it. When you are on your death bed, every single

second will be indescribably precious. So don't you dare throw a single second away, don't you dare do nothing. You never know when you will run out of time.

So go ahead and do the things you are not just afraid of, but terrified to do. Tell that person how you feel about them. Sing that song you love out loud. Dance around your room. Take care of yourself, your body, your soul. Finish reading that book you have been putting off. Climb your stairs to be a bit higher and see a bit further. You only have one life, with a limited amount of time. However much it is, make the most out of it. Show that you were worth the amount you got. Try the impossible, dream big and achieve even bigger. Let people envy your greatness, confidence and highness. Let them look at you and be jealous of your high scores, of your happiness and of the way you are spending your seconds.

Time is too precious. There is only past and future that exists. The present is only a second separating the two. We spend all of our lives in that uncertain second that is speeding by... against what? We do not know. And every single one can be the last. Tik- tok-tik-tok.... The clock is ticking without saying a word. Do not forget to look at it so it does not pass you by. It does not rely on our

realisation, if we know it, if we are aware or not, it is passing. It never stops, never slows down, never speeds up. It always ticks in the same rhythm. It keeps ticking when we are angry, happy, sad, full of grief, when we are at our best or at our worse.

I wish I could tell you to take your time, to rest, to stop, to take a break...but I am not going to tell you to do that, because one day, the last day you will wish to take time back and spend it more useful. Stop waiting for the perfect moment to do something, life is too short, sometimes you just have to put on your big pants and do it. No matter how big the fear, no matter the circumstances. Go for it. Go for it now. At the end of the day you will not regret things that you have done, but you will regret all the ones you haven't. Imagine you are on your death bed you will be surrounded by ghosts of all the chances you have not taken, all the opportunities you have missed and all the minutes you have thrown away that could have been used up. Right now you can start making decisions towards how scared you wish to be before you die. Right now you are creating and deciding about how many ghosts there will be to hunt you down before your number will be a bunch of zeros.

Ajda Vodušek, 4. b

Adam Pignar, 3. b

Anamari Brodnjak, 3. a

...Time

Like I have said, you are given a number in this life. But imagine living an eternity in an afterlife, regretting things you have not done, but you could have. Imagine being in afterlife and looking back at your old life. Imagine seeing you did not take it all, do it all, give it all you have. Imagine your present- self meeting your afterlife- self... would they be friends or would the afterlife you beat your current - self up for not trying your best to squeeze everything out of every day, for not using life the way you should have.... Think about how can you make this two buddies "best friends". Make your afterlife- self proud of your alive decisions.

You can buy everything.... Everything but time. Time is a luxury no money can buy. It is the most valuable thing every individual owns. No one can take it away from you, no one can share it with anybody else and no one can gift it.

Stop spending than non-refundable value looking backwards and regretting the past and start looking forward and spending your unrepeatable seconds looking forward and creating an amazing, time worthy the future. Tomorrow is not promised. There might be no tomorrow. It is only today, right here and right now. Start chasing things that light a fire inside of you, that bring a sparkle

to your eyes, that bring a beat to your heart, that bring a smile on your face, moments that you cannot put into words, moments when it feels like the time is standing still. Start reflecting things you admire, become what you respect, reflect what you desire, be what you want to be and stop just dreaming and start acting before time catches you up and it is too late.

There is only one time... spend it wisely.

- By Me -

Rahela Zamuda, 9. b

Lija Majerič, 3. b

Tim Hercog, 2.b

Ivana Korošec, 3. b

Ajda Horvat, 2.b

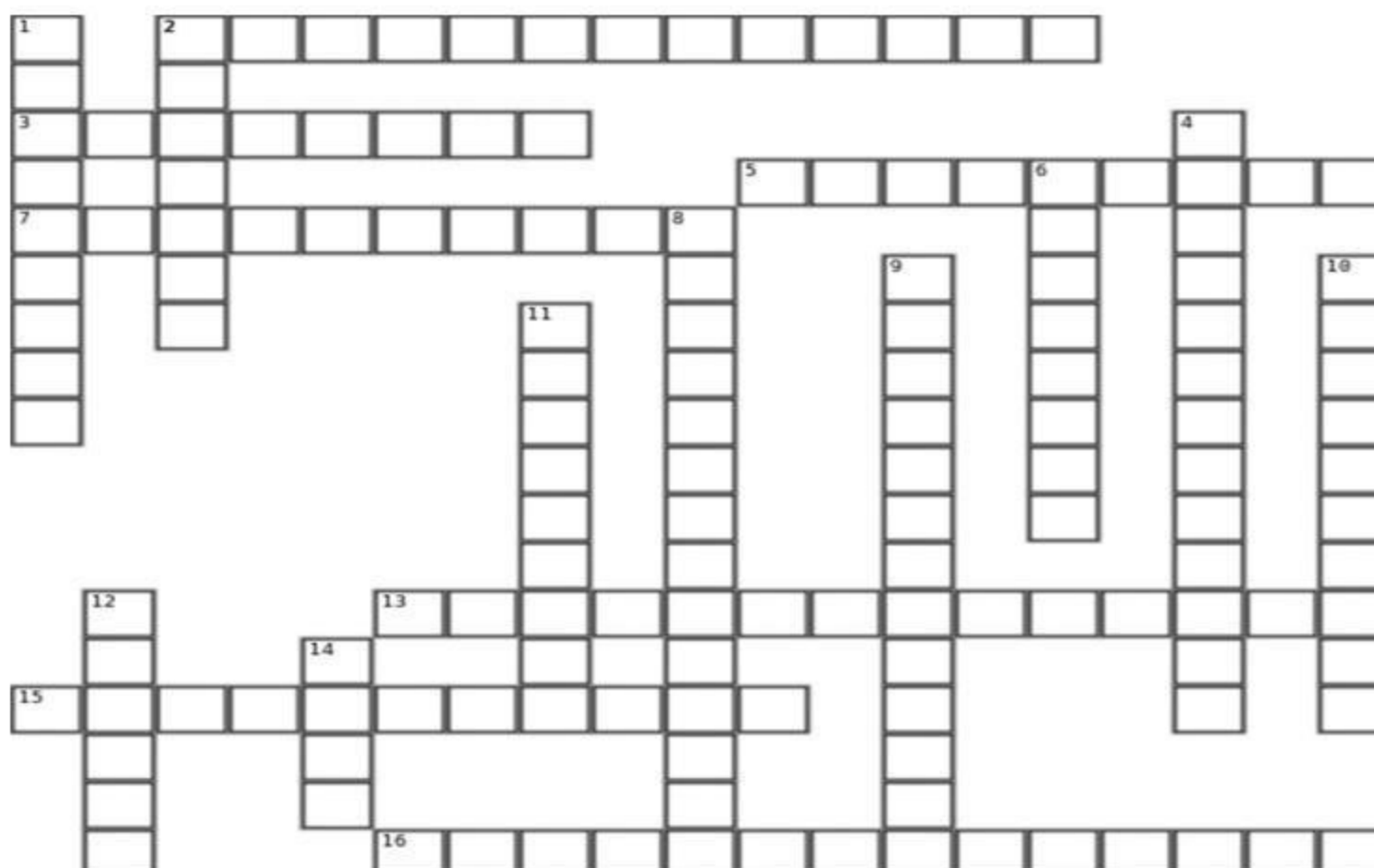

Ažbe Kvar, 3. b

Inja Zorko, 2.b

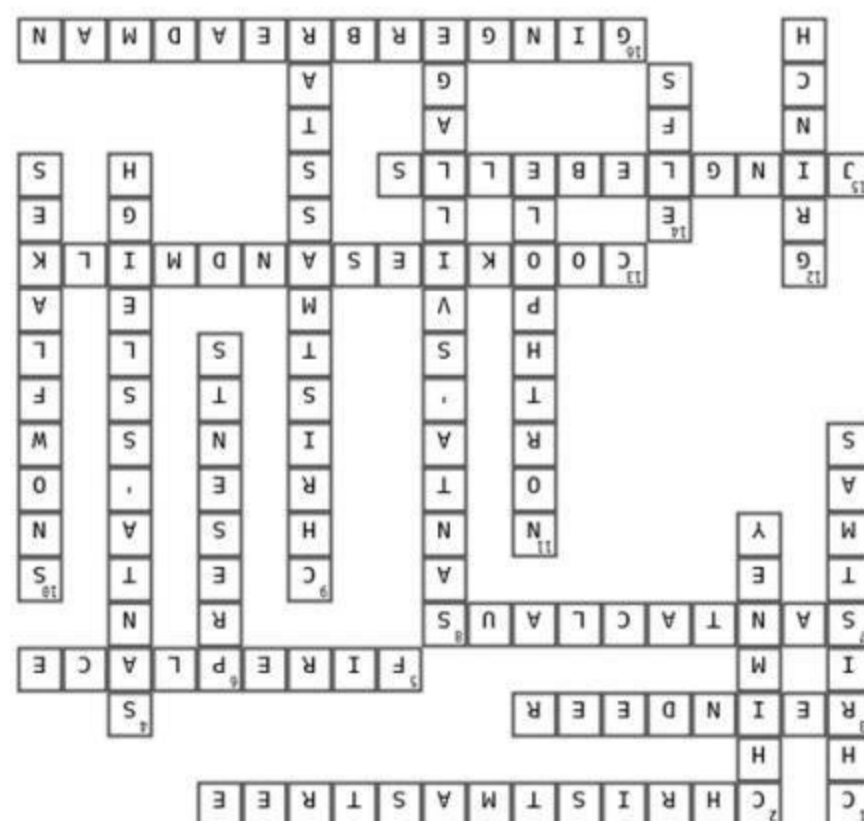
Christmas crossword

1. Which holiday do we celebrate on 25th December?
2. Where does Santa climb into our houses?
2. Where do we hang Christmas decorations?
3. They lead Santa's sleigh.
4. How does Santa travel around the globe?
5. Where do we hang stockings?
6. What do we get at Christmas?
7. Who brings us presents?
8. Where does Santa Claus live?
9. What do we put on top of Christmas tree?
10. What falls down from the sky when it snows?
11. Where is the Santa's village?
12. Who hates Christmas?
13. What snacks do we leave for Santa?
14. Who works for Santa?
15. What jingles when we shake them?
16. It's a snack that looks like a stickman.

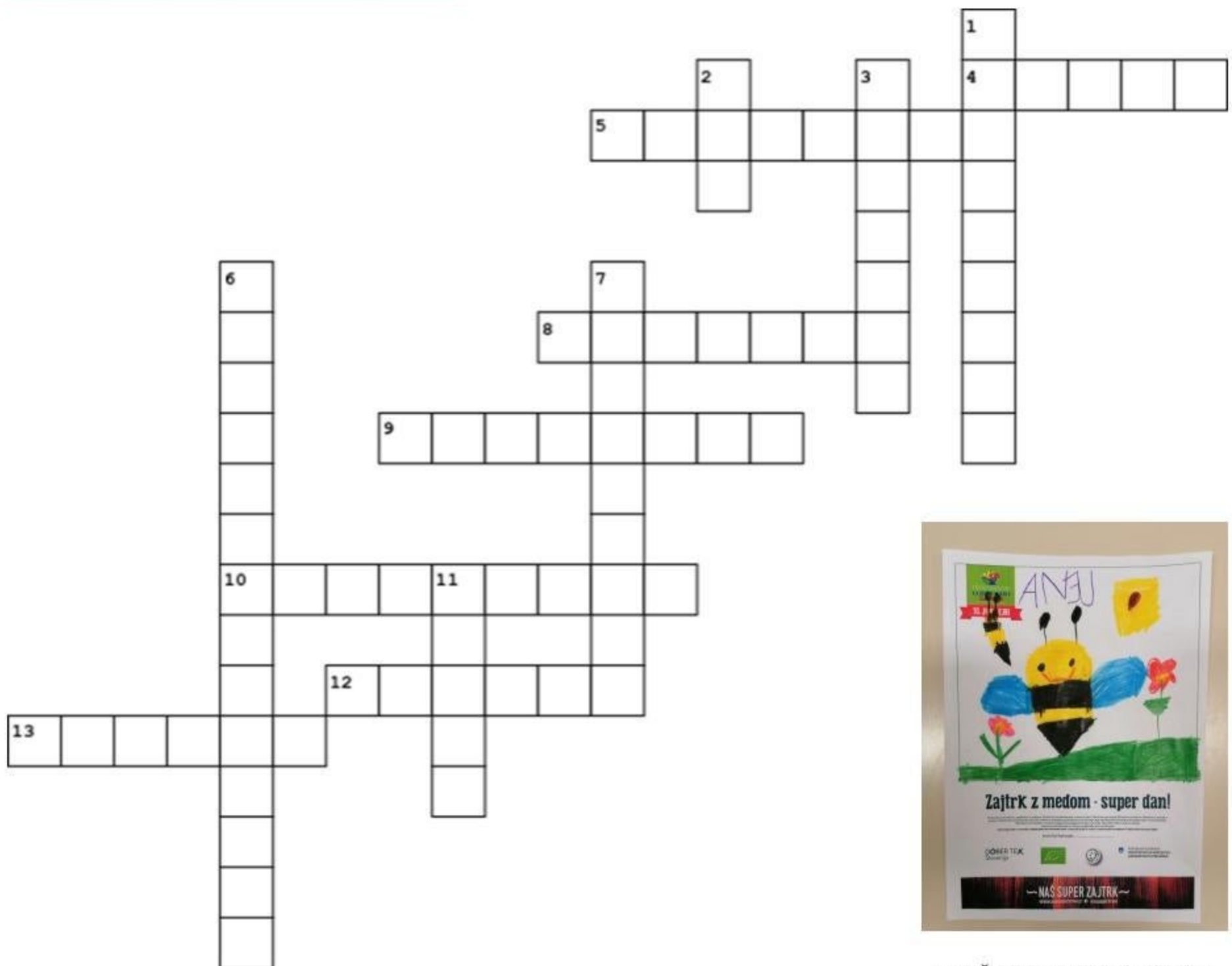

Vita Marija Kelenc, 1. b

Kiar Vertič, 9. b

Christmas crossword puzzle

Anej Šmigoc, skupina Oblački

Across

4. Structure from ice and snow.
5. Best time of the year when pupils do not have school.
8. Every child builds this when there is snow outside.
9. What lights up the New Year's night sky?
10. Day the birth of Jesus Christ.
12. It is made of wax and it provides light.
13. Snowy and cold time of the year.

Lana Lah, 3. a

Down

1. It is a tradition to kiss under this plant.
2. He helps Santa.
3. A decorative braid, a wreath of flowers, leaves or other materials.
6. Counting down the days until Christmas with this is even more fun.
7. Snow particle.
11. On the holly night he takes his sleighs and brings presents to children all over the world.

Julija Ciglarič, Gal Bezjak, Tjan Alič Voršič, Teja Hebar, 9. a

CHRISTMAS QUIZ

The man that brings us presents is

- a) France Prešern
- b) Grinch
- c) Santa Claus

Santa's little helpers are

- a) kittens
- b) elves
- c) unicorns

Santa is wearing

- a) blue boots and swimsuit.
- b) a red suit.
- c) a green suit.

Santa's wife's name is

- a) Mrs Claus
- b) Hello Kitty
- c) Mrs Gingerbread

Santa lives in

- a) The North Pole
- b) Gorišnica
- c) New York

Santa brings us presents

- a) at night when we are asleep.
- b) in the afternoon.
- c) in the morning.

What do we put under Christmas tree for Santa?

- a) Cookies and carrots.
- b) A vegetables soup.

In winter it is always

- a) cold.
- b) warm.

Santa comes enters the house through the

- a) chimney.
- b) backdoor.
- c) window.

Who is trying to ruin Christmas:

- a) Grinch
- b) Kittens

1-4 = average

5-7 = good

8-10 = excellent

Eva Sovdat, Noel Pignar, Manuela Klemenčič, 9. a

Taj Kolarič, 9. b

Ema Bezjak, 3. b

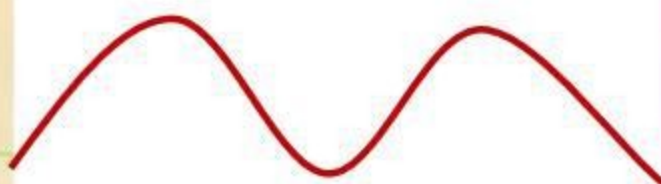
Anže Ivančič, 3. a

Emina Cajnko, 3. a

Ažbe Golob, 3. b

Ožbej Bromše, 3. a

Moj odnos do materinščine

Slovenščina je močan in čudovit jezik, v katerem se izražamo mi, Slovenci. Naš jezik se lahko brez dvoma kosa z ostalimi evropskimi, pa tudi s svetovnimi jeziki. Je poseben, dokaj težak, a tudi lep, predvsem pa naš. Na žalost pa se zavedanje težavnosti poti, ki je bila premagana za to, da lahko imamo Slovenci svoj jezik, iz generacije v generacijo manjša.

Slovenščina se ni rodila kar tako, iz noči v dan. Nastajala je leta in leta in se še naprej spreminja iz dneva v dan. Jezik je živ in nanj, na njegov razvoj, avtoriteto in edinstvenost vpliva veliko dejavnikov. Najbolj seveda mi, ljudje vseh starosti, še posebej pa mladi. Kot vsi vemo, mladi za naš jezik ne skrbimo preveč in ga ne negujemo dovolj dobro. Vedno manj se namreč trudimo pri knjižni izreki, pravilnem zapisovanju, pravopisu in navsezadnje, v slovenski jezik vključujemo vse več tujih besed. Na ta način kažemo vedno manj spoštovanja do lastnega jezika.

Mnogi se ne zavedajo, da je sloven-

ščina bila pridobljena s trdim delom, da so zanjo nekateri tvegali ne le svoje ime in ugled, temveč tudi življenje. Slovenščina je in vedno bo naš materni jezik. Jezik, ki so ga govorili naši predniki in ga bodo po vsej verjetnosti tudi naši potomci. Če hočemo, da jezik, kakršnega poznamo, ostane neokrnjen, moramo spremeniti svoj odnos do njega.

Ves čas že pišem v množini, saj sem prepričana, da moj zapis velja za veliko večino mladostnikov. Tudi sama nisem najbolj ponosna na svoj odnos do materinščine. Do trenutka, ko sem se usedla za mizo, ter začela pisati in razmišljati, se tudi sama nisem zavedala, kako velik pomen ima naš jezik za naš narod, za Slovence.

Slovenščina je del naše identitete, ne le del, pač pa kar precej velik del nas. Brez našega jezika, brez zavednosti, spoštovanja ter uporabe našega jezika o slovenščini in Slovencih v prihodnosti težko govorimo. To ni grožnja, temveč dejstvo. V naš

prelep jezik vključujemo preveč (v veliki večini) angleščine. Le-ta naš jezik popači in ga s tem delo vedno manj edinstvenega.

Kaj lahko torej vsak posameznik naredi za to, da bomo v prihodnosti še lahko govorili o slovenščini? Kot prvo se mora vsak zavedati pomena našega jezika. Kot drugo moramo vsaj poskusiti govoriti slovensko in ne slovensko-angleško. Seveda pa jet ukaj še dejstvo, da smo premalo ponosni na to, da smo Slovenci. Zato torej, kadar pride k nam nekdo iz druge države, npr. Hrvaške, ponosno pokažimo, da smo Slovenci in s tujcem s ponosom govorimo v našem, slovenskem jeziku.

Slovenščina je veličasten jezik, opisuje in opredeljuje nas kot narod. Spoštujmo naš jezik, govorimo ga s ponosom in veseljem, da bodo tudi naši zanamci še imeli kaj od njega!

Rahela Zamuda, 9. b

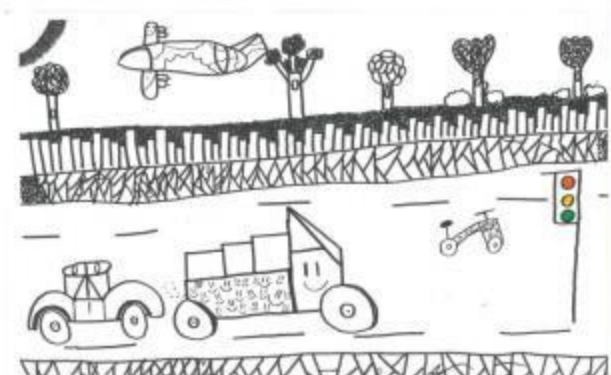
Ožbej Bromše, 3. a

Nik Krajnc, 3. b

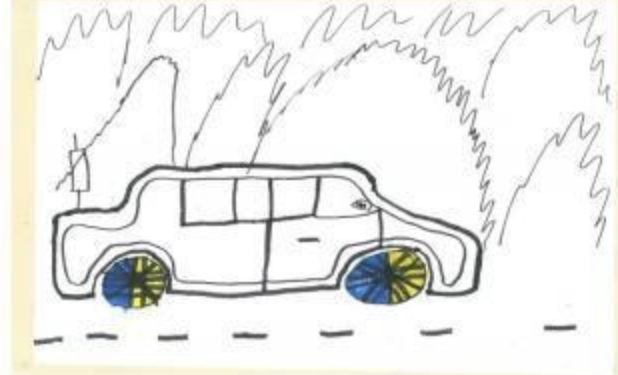
Nika Pevec, 3. b

Nika Korez, 3. a

Erazem Lapornik, 3. a

Nik Korpar, 3. a

Moj odnos do materinščine

Materinščina ali moj prvi jezik je slovenščina. Z njim se srečujem že celo življenje. Najprej sem se je učil doma, kjer sem pri pogovoru poslušal svoje bližnje, nato pa sem poskušal izgovarjati besede, ki so jih govorili ostali člani družine. Vsa ostala slovnična in pravopisna pravila pa se podrobneje učim v šoli.

Da je slovenščina sedaj uradni jezik, se je bilo potrebno zelo truditi. Prvi dokazi o začetkih slovenščine so Brižinski spomeniki, ki segajo v 10. stoletje. Pomembna oseba v razvoju slovenskega jezika je tudi Primož Trubar. Napisal je prvi dve

knjigi v slovenskem jeziku.

Moj odnos do materinščine je precej dober. Nerač namreč vključujem tuje besede v pogovor, saj želim, da bi se slovenščina razvijala še naprej in se prenašala tudi na mlajše rodove. Veseli me tudi to, da lahko slovensko govorijo predstavniki Slovenije v evropskem parlamentu. V slovenščino pa se vedno bolj vpletajo besede iz tujih jezikov, predvsem iz angleščine. To mi ni všeč, saj s tem pačimo slovenski jezik. Opažam, da mlajše generacije uporabljajo vse več tujih besed. Želim, da bi se slovenščina

ohranjala, zato se moramo vsi potruditi, da mlajše generacije čim bolj privadimo na dosledno uporabo slovenskih besed.

Veliko ljudi govori svoj jezik, ki ni sprejet kot uradni jezik. To je npr. Režijanščina. To je narečje oz. jezik slovenske narodne manjšine v pokrajini Režija v Italiji. Želim si, da bi slovensko govorili in pisali še naprej, mi in nato še naši potomci. Materne jezika ne smemo kar tako pozabiti, saj so se naši predniki zanj in za njegov obstoj zelo trudili.

David Jelen, 9. a

Rrradiator

Budilka prrrva rrradiator zbudi,
ki ogrreje me in prrbudi.
Urrredi vse stvarri,
da mene ne skrrbi.

Rrradiator je grrelec, ki
za moje udobje poskrrbi,
da mi odpotujejo vse skrrbi.

Ko zunaj sneži,
si na njem grrejem dlani.

Ob njem zelo lepo mi je,
saj me nikoli ne zebe.

Tjaša Leben, 6. b

Mia Vidovič, 5. a

Gaj Purgaj, 5. a

Irgolič Nela, 5. a

Rrradiator

Rrradiator je kot gladiatorrr,
ki nas vsako zimo grreje.
Prroti mrrrazu se borrri
in poskrrbi, da muca lepo spi.

Nima ščita niti sablje,
ampak po vrrru grrrablje.
Čeprrrav je v zimi prrravi borrrer
bo kmalu z njim konec.

Vita Trofenik, 6. b

Janja Mikša, 5. a

Bor Trofenik, 5. a

Šola v naravi

V mojih otroških letih sem se naučila enega modrega življenjskega spoznanja, in sicer tega, da kot otrok ni maš čisto nič nadzora nad svojim življenjem. Pa pogledjmo, zakaj ... Pred enim tednom smo se z razredom odpravili na Roglo v šolo v naravi. V ponedeljek smo morali vstati ob štirih zjutraj, zato je moja budilka veselo oznanila, da je jutro. Iskreno, nisem hotela iti smučat, ampak sem na koncu vseeno šla, saj so me starši prijavi.

Pred odhodom smo imeli testiranje. Medtem ko smo čakali na rezultate, smo kovčke pospravili na avtobus. Izmed vseh je bil moj kovček največji, čeprav sem od vseh najmanjša. Nato smo se odpravili na pot. Na avtobusu ni nikoli tišine. Fantje ve-

dno prepevajo, učitelji so živčni, da bomo zamudili, jaz pa najraje vse prespim. Z nami so šle učiteljice Maja, Iva in Patricija ter učitelj Zdravko. Ko smo prispeli na Roglo, je bila tam 1°C . Bilo je zelo mrzlo. Učitelji so nam naročili, da vse kovčke odnesemo gor, zato smo jih, nato pa so nam rekli, da bomo spali spodaj v apartmaju Smreka. S kovčkom in smučmi sem se odpravila dol. Nakar je prišla učiteljica Maja in nas predstavila v apartma Jerebika. Že prvih pet minut sem si želela, da bi šla domov.

Pričelo se je tudi smučanje. Padanje in pobiranje. Žuljenje pancerjev. Komaj sem preživela. Ko smo prišli nazaj v apartma, smo bili tako utrujeni, da smo kar padli na posteljo. Zvečer smo še igrali odbojko proti drugemu

razredu in smo se zelo zabavali. Naslednji dan smo ponovno smučali. Ugotovila sem, da je smučanje še najmanj naporno od vsega. Podvig je bila namreč hoja s pancerji na smučišče. Groza! Še sreča, da smo šli zvečer v disko. Tretji dan smo plezali, kar je bilo zelo zabavno. Kasneje pa so sledile še štiri ure smučanja. Četrty dan smo imeli vojno na snegu ter se bojevali s kepami. Komaj sem čakala peti dan, ko smo se odpravili proti domu. Zdaj ga bolj cenim.

Ugotovila sem, da so se mi prvi smučarski podvigi zamerili zaradi težkih pancerjev. Vesela pa sem, da sem se naučila smučati. Mogoče bom še kdaj poskusila.

Lara Tušak, 7. b

Lanej Brodnjak, 3. b

Mia Kesar Majcenovič, 4. a

Lukas Roškar, 3. b

Val Oset, 4. a

Tija Hergula, 4. a

Šanel Balažic, 3. b

Tai Žuran, 4. b

Kaja Vršič Sušan, 4. a

Jakob Domanjko, 3. b

Za teboj je še en dan, noč že razprostira svoja krila in tvoja topla postelja te kar vabi, da smukneš vanjo. Preden se potopiš v sladke sanje, prisluhni zgodbici, ki sem jo napisala samo zate.

V majhni vasici, v rumeni hiški je živel Gašper. Pa ne Grozni Gašper, ampak pridni Gašper. Ta fant je bil res zelo priden, prav vsem je pomagal, zato sta mama in očka bila nanj še posebej ponosna. Bil je še majhen prvošolček, ko se mu je nekega dne zgodilo nekaj zares zanimivega ...

Bil je čisto običajen dan, ko se je Gašper kar sam sprehajal po gozdu. Naenkrat je zaslišal krik: »Na pomoč, na pomoč!« Brž je odhitel za zvokom, da bi čim hitreje prispel tistemu, ki je potreboval pomoč. Ko je nekaj časa tako tekel in iskal, je prišel do gozdne jase. Groza! Na jasi je ležalo veliko plastenk. Hudobe so tisti, ki so jih tja zmetali! Gašper se je ozrl naokoli, a ni nič videl, nič slišal. Ko je skoraj že odšel, pa se je nekdo spet oglasil: »Na pomoč, pomagaj!« Takrat je Gašper zagledal ubogo onemoglo mravljico. Revica se je v ujela plastenko, pa ni več mogla ven. Gašper se je kakor blisk pognal in ubogo mravljico spustil na svobodo. »Hvala ti, deček,« je rekla mravljica. »Malenkost! Bi želela z menoj na dogodivščino?« jo je vprašal Gašper. Mravljica je privolila in tako sta se skupaj odpravila novim dogodivščinam naproti.

Sprehajala sta po gozdu, ko sta znova zaslišala klic na pomoč. Oba sta se pognala v tek. Tekla sta in tekla vse dokler ju ni ustavilo grmičevje. V njem se je zasvetlikala srebrna žica, na njenem koncu pa kapljica krvi. V njegovi bližini je visela uboga ptičica.

Lepo belo krilo se ji je ujelo v žico, ki jo je nek nebodigatreba kar odvrigel. Gašper in mravlja sta hitro priskočila na pomoč. »Oh, hvala ti dobra dušica,« je rekla ptičica, »kam pa sta namenjena?« »Na dogodivščino se odpravljava in družba bi nama prišla, tako bo še bolj veselo!« reče Gašper. In so šli Gašper, mala mravljica in drobna ptičica na pot. Igrali so se, se pogovarjali, celo grm robid so medtem odkrili in se posladkali z njegovimi sladkimi plodovi.

Med veselim druženjem in sprehajanjem so prispeli do potoka, ki se je vil sredi gozda. Ob njem so zagledali srno, ujeto v pasti. Pomagali so ji in kot bi mignil je že bila na poti z njimi. Pogovarjali so se, se smejali in lovili po jasi, ko je kar naenkrat začelo deževati. Drobne dežne kapljice so postajale večje in težje, veter je močno zapihal in strele so pričele divjati po nebu. Družčina je brž stekla v brlog. Uh, kako so bili premočeni! Ko so si končno oddahnili, pa je nekaj zarjavelo. Bil je velik medved. A sploh ni bil strašen – prav nasprotno, jokalo je! V taco se mu je žebelj zataknil, pa ni mogel hoditi po med, zato je bil gromozansko lačen. Vesela družčina je seveda pomagala tudi medvedu – taco so mu povili in že so se skupaj smejali naprej.

V brlogu je čas hitro minil in dež je ponehal. V daljavi je nekaj zašumelo in radovedni prijatelji so se odpravili pogledat, kaj to je. Pljusk, čof, pluf je odmevalo. Joj prejoj, zagledali so malo sivo miško, kako se je utaplja zapletena v plastično vrečko. V njej je namreč zaspala, ko jo je dobil dež pa ni več mogla iz nje. Ubožici so morali hitro pomagati. Združili so moči in miška je bila kmalu na suhem

in toplem. V Gašperjevem žepu je našla svoj prostor in od onemoglosti kmalu sladko zasmrčala.

Dan je hitro minil, spustila se je noč in prijatelji so se drug za drugim razšli. Na koncu je ostal samo še Gašper, sam v strašno temnem gozdu. Bilo ga je tako strah, da je glasno zajokal. To so slišale vse živali in hitro prihitele pogledat, kaj je narobe. Gašper je nerad priznal, da ga je strah teme. A takoj so mu živali pomagale in poklicale kresnice, ki so Gašperju osvetljevale pot in ga pospremile vse do doma. Uh, kakšen dolg dan je bil za njim! Pa tako dobra dogodivščina! Konec dober, vse dobro – Gašperjeva prijaznost do živali se je obrestovala, ko je tudi sam potreboval pomoč.

Tako, zobki so umiti in sedaj že nestrpno čakamo v postelji na konec zgodbe. Nauk te zgodbe je, da pomoč potrebujejo vsi, tudi prebivalci gozda, ki bodo zelo hvaležni, če jim boš pomagal.

Dragi bralec! Verjetno veš, da je naš planet zelo onesnažen in da živali zaradi nas trpijo. Zato je dobro, da jim pomagаш. Če si res želiš, da bi bilo vse dobro in da bi imel moč razumeti, zakaj je naš planet onesnažen, je najbolje, da začneš z majhnimi koraki: ne onesnažuj narave in skregaj tiste, ki to delajo. Pojdi v bližnji gozd in ga očisti. Vso pravico imaš narediti nekaj dobrega! **ZAČNEŠ LAHKO ŽE ZDAJ!**

In zapomni si: tvoje srce je premajhno za napake, je pa dovolj veliko za prijaznost in pomoč tistim, ki jo potrebujejo. Pa lahko noč!

JESEN Špela Kokot, 7. a

Listi rdeči, listi zeleni,
listi rjavi, oranžni, rumeni.

Vreme je hladno, deževno, vetrovno
na plano prišla je jesen.

Drevesa strašljiva,
v temi brez listja grozljiva.
Vse buče, vse sveče,
je strašna jesen.

Se duhec priplazi,
te tema oplazi.
Žareče oči,
v hiši straši.

Zjutraj megla,
hladno je zelo.
Pogled skozi okno,
še vse je temno.

Jesen ni strašljiva,
je temna in mila.
Listi rdeči, listi rumeni,
k nam je prišla hladna jesen.

Sara Sabinara vidovič, 3. a

Aleks Škerjanec, 3. a

Max Kraus, 1. b

Zala Kelc, 3. a

ČAROBNA JESEN Špela Kokot, 7. a

Polna teme in dežja
jesen je tukaj, k nam je prišla.

Ko dežuje, gledam skozi okno in razmišljam,
si rime za pesem izmišljam.

Poezija magija, to je pravličen čas,
je magična pot, kjer vodi me glas.

Sem sama, izmišljam si čudne stvari
in pesmice pišem, da dolgčas mi ni.

Aljaž Horvat, 3. a

Tjaša Valič, 3. a

Lukas Laptuš, 3. a

Moj dedek, Matevž Ciglarič, 4. b

Moj dedek je že siv in star,
a še je vedno zelo velik car.

Zjutraj vstane
in si za cel dan naredi plane.

Se umije, brado pobrije
in svoje velike brke navije.

Gre kužka nahranit
in hišo pospraviti.

Pozdravi sosede
ter se v avto usede.

Rad se odpelje v toplice segret,
še rajši pa pride k nam na klepet
in kakšno pesem zapet.

Moja babi, Val Marin, 4. b

Moja babi se rada smeji
in za mene poskrbi.

Rada me razvaja,
saj to je njena navada.

Če me k njej ni,
že ona k meni prihiti.

Ko iz šole pridem,
za moj želodček poskrbi,
saj iz njene kuhinje vedno diši.
Za vikend rad pri njej prespim,
saj z njo spomine iz njenega otroštva obudim
in se zjutraj v njenem objemu zbudim.
Rad jo imam vse dneve in noči.

Aktiven dedi, Zala Erhatic, 4. b

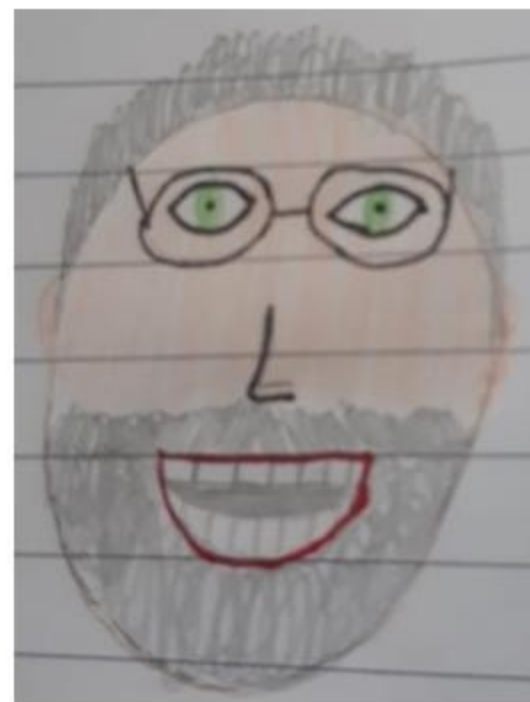
Moj dedi je korenjak,
ki pozna ga skoraj vsak.
Njegov obraz krasijo brki in brada,
pristoji pa mu tudi čelada.

Zelo rad vozi motor,
ampak pozor:
vozi tudi jadralno letalo,
tuje pa mu ni tudi padalo.

Za svojo dušo igra kitaro,
ki je brenkalo.

Tudi v delavnici rad dela,
družbo pa mu dela psička Bela.

Moj dedi me včasih tudi na izlet pelje,
kar je seveda meni v veliko veselje.
Na svojega dedka sem ponosna zelo
in z njim mi je vedno lepo.

Zala Erhatic, 4. b

Nina Cetušić, 3. b

Sadje, 1. b

Moj dedek, Tai Žuran, 4. b

Še mrak je, ko dedek moj v gozd odhiti,
za lisičkami in jurčki on se podi.
Ko s polno košaro pride domov,
se z lovci še urno odpravi na lov.
Najraje pa dedek doma posedi,
za pujse in druge živali skrbi.
Čeprav moj dedek dela ves dan,
zvečer ima čas, da pogleda v ekran.

Neja Geč, 1. b

Jakob Mar, 1. b

Babica vabi na kosilo, Ajda Vodušek, 4. b

Ko zjutraj petelin zakikirika,
se babica iz sanj premika.
Zjutraj rosa se iskri,
babičin obraz razveseli.
Že želja se ji zablešči,
da obiskali bi jo mi.
Ko babica kuha kosilo,
medtem sestavi še vabilo.
Po telefonu nam napiše,
kosilo se samo ne izbriše in smeškoja
nariše.
K njej radi vnučki pridemo,
ji pesmice zapojemo.
Takrat babica žari,
vsem se nam presrečna zdi.

Iza Kosi, 1. b

Niko Cafuta, 1. b

Uspešni učenci

V tokratni številki Iskrice predstavljamo dva izjemno uspešna učenca 9. a. V našem razredu je uspešnih in pohvale vrednih učencev seveda še veliko več, a smo se novinarji soglasno odločili, da poklepetamo z Galom in Julijo. Kaj sta nam povedala o sebi in svojih uspehih, preberite v nadaljevanju.

Najprej nam povej nekaj o sebi.

Sem Gal Bezjak, januarja bom star 15 let. Obiskujem 9. a OŠ Gorišnica. Živim na Forminu.

Kateri je tvoj najljubši predmet? Zakaj?

Odvisno od učne snovi. Na splošno sta mi najbolj všeč geografija in zgodovina, ker zelo rad potujem. Zanimajo me tudi različni kraji po svetu in načini življenja ljudi. Všeč mi je tudi likovna umetnost, ker ni veliko dela.

Kje najdeš motivacijo za učenje? Se poslužuješ kakšnih posebnih tehnik učenja?

Moja motivacija so dobre ocene. Usedem se mizo in med branjem snovi poslušam glasbo. Učim se tudi, ko drugim pomagam pri učenju.

Moja glavna tehnika je poslušanje glasbe med učenjem, saj ko razmišljam o tisti glasbi, ki sem jo poslušal med učenjem, se pri pisanju preizkusa se lažje spomnim različnih informacij.

Že veš, kje boš nadaljeval šolanje?

Zaenkrat sem odločen za Gimnazijo Ptuj. Za študiranje pa razmišljam o medicini, ampak za to odločitev še imam čas.

Kaj počneš v svojem prostem času, ko se ne učiš?

Družim se s prijatelji, ko je toplo, kolesarim, sprehajam psa, gledam filme, poslušam glasbo, igram računalniške igre ...

Kako si organiziraš vso delo za šolo in svoj prosti čas?

Iskreno povedano, imam slabo orga-

nizacijo dela. Velikokrat se mi zgodi, da na učenje pozabim, ampak kasneje vseeno nadoknadim.

Kot vemo, letos zapuščaš našo šolo. Kaj boš najbolj pogrešal?

Najbolj bom pogrešal svoje sošolce. Upam, da останemo v stiku tudi, ko bomo v srednji šoli. Seveda bom pogrešal tudi učitelje.

Z Galom sem poklepetala in zapisala vprašanja (z odgovori) Klara Hrga, 9. a

Gal Bezjak, 9. a (foto: Klara Hrga)

Klara Tkalec, 1. b

Vita Fijan, 1. b

Manuel Šegula, 1. b

odmore.

Bi nam lahko zaupala kakšen je tvoj življenjski cilj, če ga seveda že imaš?

Naprej bom šla v Gimnazijo Ptuj, za naprej pa še nimam točno načrtane poti. Menim, da bom tako dobila več splošnega znanja, ki nikoli ne škodi. Življenjskega cilja še nimam čisto zastavljenega. Imam še čas, da se prav odločim in da izberem delo, ki ga bom rada opravljala.

Julija, bi se nam lahko na kratko predstavila?

Sem Julija Ciglarič, stara sem 14 let in obiskujem 9. a razred OŠ Gorišnica.

Ali zraven šole obiskuješ kakšne druge dejavnosti?

Trenutno ne, sem pa nedolgo nazaj končala 6. razred flavte.

Ker vemo, da se v tvojih spričevalih redko znajde kakšna 4, nas zanima, kaj te motivira za učenje?

Ja, res je, za učenje je res potrebno kar nekaj motivacije. Vendar narediš največji korak s tem, da se usedeš za zvezke s ciljem, da se naučiš in potem nekako že gre. Pomembno je, da daš pred učenjem telefon v stran, saj ti ta vzame največ motivacije, ter da si privoščiš med učenjem kratke

Ali si v svojem življenju vzameš kaj prostega časa?

Ja, definitivno si vzamem prosti čas. Je najboljši del dneva. Takrat se lahko sprostim in delam stvari, ki me veselijo. Vedno si ga vzamem kmalu po koncu šole, saj takoj, ko pridem domov, nisem ravno produktivna. V svojem prostem času zelo rada poslušam glasbo, ki je del mojega vsakdana. Zelo rada pa tudi rišem, čas preživljam z družino in berem.

Ali imaš kakšno domačo žival?

Ja, imam 1 leto in pol starega hrčka.

Kot vemo, s koncem tega šolskega leta zapuščas OŠ Gorišnica, zato nas zanima, ali se veseliš te prelomnice?

Zelo se veselim te prelomnice. Vendar pa mi je žal, da je naš skupen čas

minil tako hitro, saj smo v teh 9 letih ustvarili res veliko nepozabnih spominov, ki si jih bom za vedno zapomnila. Ampak, saj veste ... Življenje nam postavi polno novih preizkušenj in tudi ta je ena izmed njih.

Bi nam lahko zaupala kakšen tvoj trik za uspešno učenje, če ga seveda imaš?

Kot sem že prej omenila, je pomembno, da daš telefon na stran, najbolje kar ven iz sobe in si vzameš med učenjem kratke odmore. Dobro je tudi, da si za vsak dan napišeš obveznosti, tako si bolj organiziran in ne pozabiš česa narediti.

Bi bralcem naših Iskric želela še kaj posebnega sporočiti?

Vem, da ko omenimo šolo, ni nikomur preveč fajn. Vendar si zapomnite, da boste z delom v življenju prišli zelo dobro skozi. Življenje vam bo neprestano postavljalo ovire, ki jih boste morali prečkati in iti naprej. In to boste dosegli samo z znanjem in izkušnjami. Zato ne smete nikoli obupati. Velikokrat nam je težko, saj življenje ni popolno. Ampak potrpite se, najbolj kar se da, saj si boste kasneje za to hvaležni in boste ponosni sami nase.

Z Julijo sem se pogovarjala Sara Vozlič, 9. a

Julija Ciglarič, 9. a

Julija Ciglarič, 9. a

Julija Ciglarič, 9. a

Julija Ciglarič, 9. a

Družina Založnik, HVALA!

Naš projekt izdelave božičnih voščilnic je postal
še večji, pomembnejši, unikatni ... z VAŠO POMOČJO.

Hvala za trud in čas, ki ste ga vložili v izdelavo 270 unikatnih, čudovitih voščilnic,
s katerimi ste tudi nam spodbudili kreativno ustvarjanje.

9. a in 9. b z razredničarkama

*„Tisti, ki stori kaj dobrega, naj molči;
tisti, ki mu je bilo dobro delo storjeno, naj pripoveduje.“*

Seneka

Hvala vam!

Z veliko hvaležnostjo delimo in pripovedujemo zgodbo dobrodelnosti Agencije Klopotec, ki je s svojo donacijo omogočila nakup zimske smučarske opreme in s tem brezskrbno udeležbo zimske šole v naravi vseh naših sedmošolcev. HVALA!

Kolektiv in učenci OŠ Gorišnica

Nia Pevec, skupina Oblački

Leon Kekec, skupina Oblački

HVALA

V šolskem letu 2021/22 smo se nekateri učenci 8. razredov vpisali k obveznemu izbirnemu predmetu Televizija, kjer se med drugim učimo tudi snemati. Že na začetku šolskega leta smo ugotovili, da je naša kamera že zastarela – kdo dandanes še uporablja kasete, kakršne so naši starši nekoč vstavljali v videorekorderje? Poleg tega je uporaba kamere precej zahtevna, rokovanje z njo pa je zaradi njene velikosti in teže za nas, ki nismo tako vešči, pogosto tudi težko in neprijetno.

Zaradi pravkar naštetega smo si zaželeli nove kamere – takšne, s katero bi lažje rokovali in ki bi nam zaradi sodobne tehnologije, ki jo poznamo, bila blizu. Napisali smo prošnjo, z njo stopili najprej k našemu ravnatelju, g. Milanu Šilaku, nato pa še k županu, g.

Jožefu Kokotu. Ker sta oba razumela našo željo po ustvarjanju in ker sta za naše potrebe imela posluh, smo kamero kmalu tudi dobili.

Nova 4K kamera je zelo priročna, z njo lahko posnamemo precej kvalitetne posnetke, po njej se da tipkati kot po pametnem telefonu, kar je nam, mladim, seveda zelo blizu.

Kar želimo povedati je to, da smo zelo hvaležni g. ravnatelju in g. županu, ki sta prisluhnila našim željam in omogočila nakup kamere. Obljubimo, da bomo z njo skrbno ravnali ter z njo posneli številne prijetne dogodke in spomine.

učenci izbirnega predmeta TEV
z učiteljico Matejo

Jesenski listki, Maj Frangež, skupina Zmajčki

Leon Kekec, skupina Oblački

Staš Šterbal, 2. b

Julija Tkalec, 2. b

Lorela Laptuš, 2. b

Daša Roškar, 2. b

Timeja Sok, skupina Oblački

Ida Rižnar, 2. b

Julija Tkalec, 2. b

Hvala

iz

Vsakega izmed nas v življenju zaznamujejo pomembni, enkratni dogodki. Pred nami, devetošolci, bo kmalu eden izmed teh – VALETA.

Ker se zavedamo, da bo takrat na plečih naših staršev veliko finančno breme, smo se odločili, da jih s svojim delom in trudom poskusimo vsaj malo razbremeniti. Razredničarki, učiteljici Mateja in Jelka, sta dali idejo, mi pa smo jo z navdušenjem sprejeli in zavihali rokave ...

Čeprav nam koronavirus omejuje druženje, ni odveč, če se na svoje bližnje v tem prazničnem decembrskem času spomnimo z lepim voščilom. Da jih bomo v letošnjem letu lahko napisali čim več, smo se devetošolci odločili, da voščilnice izdelamo sami in jih ponudimo občankam in občanom, staršem, sorodnikom, prijateljem ..., ki bodo svoj čas porabili le za to, da bodo ročno izdelano voščilnico popisali z lepimi željami.

Našo idejo je v prvi vrsti podprlo vodstvo OŠ Gorišnica, nadalje Občina Gorišnica, ki je financirala nabavo materiala za izdelovanje voščilnic, podjetje Alinea, ki nam je prijazno ponudilo pomoč pri razrezu velikih šeleshamrov v voščilnice in seveda naši starši, ki so nas pri ustvarjanju podprli. Posebna zahvala velja tudi družini Založnik, ki je izdelala unikatne voščilnice za naše donatorje.

Vsem pravkar omenjenim, pa tudi vsem vam, »skritimi med vrsticami«, ki razumete naš dober namen in nas pri tem podpirate, IZ SRCA HVALA! Hvaležni smo za vašo podporo in pomoč.

Želimo vam topel božič, v letu, ki prihaja, pa veliko nepozabnih trenutkov.

Devetošolci OŠ Gorišnica

Najboljši prijatelj, Ajda Valenko, skupina Zmajčki

Isabela Mikša, skupina Oblački

Obuti maček, Aleks Kukec, skupina Zmajčki

Obvestilo

O ZBIRANJU STAREGA PAPIRJA IN ODPADNEGA ŽELEZA

V ŠOLSKEM LETU 2021/2022

SE SKOZI VSE LETO ZBIRA STAR PAPIR ZA UČENCE 9. RAZREDA

Kaj sodi v zabojnike za papir?

Časopisi, revije, knjige,
prospekti, katalogi, zvezki,
pisma, pisemski in ovojni papir,
arhivski papir, razrezan papir.

PRIPOROČILO – ZABOJNIKI ZA STAR PAPIR SO PRI VRTCU.

V MESECU APRILU BOMO IZVEDLI AKCIJO ZBIRANJA ODPADNEGA ŽELEZA
ZA UČENCE 9. RAZREDA

Najpogostejši izdelki iz železa oz. jekla so:

- razna vrtna orodja,
- deli mehanizacije za urejanje okolja,
- deli kmetijske mehanizacije,
- vrtna ograje,
- razna okovja,
- jeklene posode,
- radiatorji,
- železni oz. jekleni ostanki pri gradbeništvu,
- akumulatorji.

PRIPOROČILO – ODPADNO ŽELEZO SKLADIŠČITE ČEZ ZIMO. AKCIJA ODVOZA BO
POTEKALA V APRILU. TOČEN DATUM SPOROČIMO PRED ZBIRANJEM.

učenci 9. razreda OŠ Gorišnica

ravnatelj OŠ Gorišnica, Milan Šilak

Matic Kos, skupina
Oblački

Edi Korpar, skupina Oblački

Anej Šmigoc, skupina
Oblački

Iva Zorko, skupina Oblački

Zimska pokrajina, Maj Frangež, skupina Zmajčki

Zimska pokrajina, Tian Zupanič, skupina Zmajčki

Leon Kekec, skupina Oblački

Liam Petek, skupina Oblački

Matic Kos, skupina Oblački

Mentorica: Mateja Matjašič Pevec

Odgovorna urednica: Mateja Matjašič Pevec

Uredniški odbor: Učenci OŠ Gorišnica, vključeni k obveznemu izbirnemu predmetu Tisk

Slike in risbice: otroci Vrtca Gorišnica in učenci OŠ Gorišnica

Fotografija na naslovnici: Michelle Törnär

Fotografije: učenci in učitelji OŠ Gorišnica

Lektorica: Mateja Matjašič Pevec

Računalniško oblikovanje: Aleš Zavec, Tina Brodnjak Kokot

Izdajo e-časopisa je omogočila Osnovna šola Gorišnica

Nia Pevec, skupina Oblački

BOŽIČNO — NOVOLETNE ŽELJE IN VOŠČILA

Pred nami so božični prazniki ... Saj veste, božična večerja, peka piškotov, krašenje smrečice in še veliko drugih stvari, ki poskrbijo za praznično vzdušje. Učenci vam želijo veliko lepih stvari v novem letu in ob praznovanju božiča. Pa pogledjmo kaj so povedali in si/vam zaželeli naši najmlajši:

Želim si, da bi bili srečni. *Zoja Kvar, 1. a*

Želim si, da bi bili zdravi. *Sofia Kolar 1. a*

Lep božič in veliko sreče. *Tim Hercog, 2. b*

Želim si, da bi ostali zdravi še naprej. *Sara Bezjak, 2. b*

Da bi padlo veliko snega. *Peter Sok, 2. b*

Želim si, da bi bili zdravi, veseli in si čim več zaželeli za božič. *Matic Žuran, 2. a*

Ostanite zdravi, naj bo čim manj koronavirusa, bodite srečni, ko dobite darilo in naj zapade čim več snega. *Klara Kovačec, 2. a*

Vsem želim srečno novo leto. *Tia Hergula, 4. a*

Želim Vam lepe praznike in srečno novo leto. *Leon Zver, 4. a*

Želimo Vam vesele praznike in imejte se fajn za božič. *5. a*

Veliko sreče, veselja in lepe praznike! *Zala Žuran, 5. a*

Vsi se imejte radi med seboj. *Max Kokol, 5. b*

Želim si, da bi vi bili zdravi. *Mia Šegula, 5. b*

Srečen božič in lepe praznike. *Todor Timarac, 6. b*

Lepo praznujte in srečen božič. *Zala Zemljarič, 6. b*

Učenci tretje triade pa so bili bolj inovativni in zgovorni:

Vsem bralcem in bralkam želim mirno in zdravo novo leto, v upanju, da bo drugačno kot ostali dve. *Zala Grm, 8. a*

V novem letu Vam želimo visoke cilje, zanimive izkušnje in izjemne dosežke. *Zara Klinger, 8. a*

Voščimo Vam vesele božične praznike, božič poln okraskov in polno lučk, da bo vse zažarelo. *Ina Rakuša, 8. b*

Voščim Vam vesele božične praznike in veselo novo leto. *Urban Lindič, 8. b*

Učencem želim dosti uspehov v šoli in veliko znanja. *Eva Sovdat, 9. a*

Želim Vam polno veselja in da bi se korona čim prej končala. *Tjan Alič Voršič, 9. a*

Želim Vam veliko topline ob svojih bližnjih in veselo praznovanje božičnih praznikov. *Rok Petrovič, 9. b*

Želim Vam prijetne in ljubeče praznike, da jih boste preživeli z družinskimi člani ob okrašeni smrečici. *Kiar Vertič, 9. b*

Tudi midve Vam želiva na polno »izkoriščene« praznike, spočijte si, popijte vroč čaj, preberite kakšno knjigo, predvsem pa uživajte v družbi svojih najbližjih.

Teja Hebar in Julija Ciglarič, 9. a

Zimska pokrajina, Ajda Valenko, skupina Zmajčki

Zimska pokrajina, Katarina Balant, skupina Zmajčki